

TABELA ZGODNOŚCI

Projekt ustawy o zmianie ustawy o zarządzaniu kryzysowym oraz niektórych innych ustaw (UC47)

Tytuł projektu		Ustawa o zmianie ustawy o zarządzaniu kryzysowym oraz niektórych innych ustaw		
Tytuł wdrażanego aktu prawnego		Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2557 z dnia 14 grudnia 2022 r. w sprawie odporności podmiotów krytycznych i uchylająca dyrektywę Rady 2008/114/WE (Dz. Urz. UE L 333 z 27.12.2022 r. str. 164).		
Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczn. wdrożenia T/N	Jedn. red.	Treść przepisu projektu
Art. 1	Przedmiot i zakres stosowania			
	1. W niniejszej dyrektywie ustanawia się: a) obowiązki państw członkowskich polegające na przyjmowaniu konkretnych środków mających na celu zapewnienie niezakłóconego świadczenia na rynku wewnętrznym usług kluczowych dla utrzymania niezbędnych funkcji społecznych lub niezbędnej działalności gospodarczej, w ramach zakresu stosowania art. 114 TFUE, w szczególności obowiązki polegające na identyfikowaniu podmiotów krytycznych oraz wspieraniu podmiotów krytycznych w wypełnianiu przez nie nałożonych na nie obowiązków; b) obowiązki podmiotów krytycznych mające na celu zwiększenie ich odporności i zdolności do świadczenia usług, o których mowa w lit. a), na rynku wewnętrznym; c) przepisy: (i) dotyczące nadzoru nad podmiotami krytycznymi; (ii) dotyczące egzekwowania przepisów; (iii) w zakresie identyfikacji podmiotów krytycznych o szczególnym znaczeniu europejskim oraz w zakresie misji doradczych w celu oceny środków, które takie podmioty wdrożyły, aby wypełniać swoje obowiązki wynikające z Rozdziału III; d) wspólne procedury dotyczące współpracy i sprawozdawczości w zakresie stosowania niniejszej dyrektywy; e) środki mające na celu osiągnięcie wysokiego	T	Art. 1 pkt 2	2) art. 1 otrzymuje brzmienie: „Art. 1. Ustawa określa: 1) organy właściwe w sprawach zarządzania kryzysowego oraz ich zadania i zasady działania; 2) usługi kluczowe oraz zadania i obowiązki podmiotów krytycznych; 3) organy właściwe do spraw podmiotów krytycznych oraz zadania i obowiązki tych organów; 4) zasady sprawowania nadzoru nad podmiotami krytycznymi oraz ich kontroli; 5) zasady finansowania zadań, o których mowa w pkt 1-4.”

poziomu odporności podmiotów krytycznych, aby zapewnić świadczenie usług kluczowych w Unii oraz usprawnić funkcjonowanie rynku wewnętrznego. 2. Niniejszej dyrektywy nie stosuje się do kwestii objętych dyrektywą (UE) 2022/2555, bez uszczerbku dla art. 8 niniejszej dyrektywy. Z uwagi na powiązanie między fizycznym bezpieczeństwem a cyberbezpieczeństwem podmiotów krytycznych państwa członkowskie zapewniają skoordynowane wdrażanie niniejszej dyrektywy i dyrektywy (UE) 2022/2555. 3. Nie stosuje się odpowiednich przepisów niniejszej dyrektywy, w tym przepisów dotyczących nadzoru i egzekwowania przepisów przewidzianych w rozdziale VI, jeżeli w przepisach sektorowych aktów prawa Unii nałożono na podmioty krytyczne obowiązek zastosowania środków zwiększających ich odporność i jeżeli wymogi te są uznawane przez państwa członkowskie za co najmniej równoważne odpowiadającym im obowiązkom przewidzianym w niniejszej dyrektywie. 4. Bez uszczerbku dla art. 346 TFUE informacje, które są poufne zgodnie z przepisami unijnymi lub krajowymi, takimi jak przepisy dotyczące tajemnicy przedsiębiorstwa, podlegają wymianie z Komisją i innymi odpowiednimi organami zgodnie z niniejszą dyrektywą tylko wtedy, gdy wymiana taka jest niezbędna do stosowania niniejszej dyrektywy. Informacje podlegające wymianie ograniczają się do tego, co jest istotne dla celów takiej wymiany i proporcjonalne do jej celów. Przy wymianie informacji należy chronić poufność oraz bezpieczeństwo i interesy handlowe podmiotów krytycznych, przy jednoczesnym poszanowaniu bezpieczeństwa państw członkowskich. 5. Niniejsza dyrektywa pozostaje bez uszczerbku dla obowiązku państw członkowskich w zakresie gwarantowania bezpieczeństwa narodowego i obronności i ich uprawnień do gwarantowania innych podstawowych funkcji państwa, w tym zapewniania integralności terytorialnej państwa i utrzymywania porządku publicznego. 6. Niniejszej dyrektywy nie stosuje się do podmiotów administracji publicznej, które prowadzą swoją działalność w obszarach bezpieczeństwa narodowego, bezpieczeństwa publicznego, obronności lub egzekwowania prawa, w tym w zakresie prowadzenia postępowań przygotowawczych oraz wykrywania i ścigania przestępstw. L 333/176 PL Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej 27.12.2022 .			

	7. Państwa członkowskie mogą zdecydować, że art. 11 i rozdziałów III, IV i VI, w całości lub w części, nie stosuje się do konkretnych podmiotów krytycznych, które prowadzą działalność w obszarach bezpieczeństwa narodowego, bezpieczeństwa publicznego, obronności lub egzekwowania prawa, w tym w zakresie prowadzenia postępowań przygotowawczych oraz wykrywania i ścigania przestępstw, lub które świadczą usługi wyłącznie na rzecz podmiotów administracji publicznej, o których mowa w ust. 6 niniejszego artykułu. 8. Obowiązki ustanowione w niniejszej dyrektywie nie wiążą się z dostarczaniem informacji, których ujawnienie byłoby sprzeczne z podstawowymi interesami bezpieczeństwa narodowego, bezpieczeństwa publicznego lub obronności państw członkowskich. 9. Niniejsza dyrektywa pozostaje bez uszczerbku dla prawa Unii w sprawie ochrony danych osobowych, w szczególności rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679.) i dyrektywy 2002/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady.			
Art. 2	Definicje			
	Do celów niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje: 1) „podmiot krytyczny” oznacza podmiot publiczny lub prywatny zidentyfikowany przez państwo członkowskie zgodnie z art. 6 jako należący do jednej z kategorii wymienionych w trzeciej kolumnie tabeli w załączniku; 2) „odporność” oznacza zdolność podmiotu krytycznego do zapobiegania incydentowi, ochrony przed nim, odpowiedzi na niego, stawiania mu oporu, łagodzenia i absorbowania incydentu oraz adaptacji i odtworzenia po incydencie; 3) „incydent” oznacza każde zdarzenie, które może znacząco zakłócić lub które zakłóca świadczenie usługi kluczowej, w tym gdy wpływa ono na krajowe systemy chroniące praworządność; 4) „infrastruktura krytyczna” oznacza składnik, obiekt, sprzęt, sieć lub system lub część składnika, obiektu, sprzętu, sieci lub systemu, niezbędne do świadczenia usługi kluczowej; 5) „usługa kluczowa” oznacza usługę, która ma decydujące znaczenie dla utrzymania niezbędnych funkcji społecznych, niezbędnej działalności gospodarczej, zdrowia i bezpieczeństwa publicznego lub środowiska;	T	Art. 1 pkt 3 lit. b, c i h	b) po pkt 1 dodaje się pkt 1a - 1f w brzmieniu: „1a) podmiocie krytycznym - należy przez to rozumieć operatora infrastruktury krytycznej ujętego w wykazie podmiotów krytycznych, realizującego usługę kluczową, prowadzącego działalność w sektorze lub podsektorze wymienionym w załączniku do ustawy i prowadzącego działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub na obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej, o których mowa w ustawie z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej (Dz. U. z 2023 r. poz. 960, 1688, 2029, z 2024 r. poz. 731); 1b) podmiocie krytycznym o szczególnym znaczeniu europejskim - należy przez to rozumieć podmiot krytyczny świadczący usługę kluczową na rzecz co najmniej sześciu państw członkowskich Unii Europejskiej lub w co najmniej sześciu państwach członkowskich Unii Europejskiej; 1c) odporności podmiotów krytycznych - należy przez to rozumieć zapewnienie zdolności do zapobiegania incydem, przejmowania nad nimi

6) „ryzyko” oznacza potencjalną stratę lub potencjalne zakłócenie spowodowane incydem i ma być wyrażone jako wypadkowa skali takiej straty lub takiego zakłócenia oraz prawdopodobieństwa wystąpienia takiego incydem; 7) „ocena ryzyka ” oznacza ogólny proces mający na celu określenie charakteru i zakresu ryzyka poprzez identyfikację i analizę potencjalnych odpowiednich zagrożeń, podatności na zagrożenia i niebezpieczeństw, które mogłyby prowadzić do incydem, oraz poprzez ocenę potencjalnej straty lub potencjalnego zakłócenia świadczenia usługi kluczowej spowodowanych tym incydem; 8) „norma” oznacza normę zdefiniowaną w art. 2 pkt 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1025/2012; 9) „specyfikacja techniczna” oznacza specyfikację techniczną zdefiniowaną w art. 2 pkt 4 rozporządzenia (UE) nr 1025/2012; 10) „podmiot administracji publicznej” oznacza podmiot uznany za taki w danym państwie członkowskim zgodnie z prawem krajowym, z wyłączeniem sądownictwa, parlamentów lub banków centralnych, który spełnia następujące kryteria: a) został utworzony w celu zaspokajania potrzeb leżących w interesie ogólnym i nie ma charakteru przemysłowego ani handlowego; b) posiada osobowość prawną lub zgodnie z prawem jest uprawniony do działania w imieniu innego podmiotu posiadającego osobowość prawną; c) jest finansowany w przeważającej części przez organy państwa lub inne podmioty prawa publicznego ze szczebla centralnego, jego zarząd podlega nadzorowi ze strony tych organów lub podmiotów lub ponad połowa członków jego organu administrującego, zarządzającego lub nadzorczego została wyznaczona przez organy państwa lub inne podmioty prawa publicznego ze szczebla centralnego; d) jest uprawniony do kierowania do osób fizycznych lub prawnych decyzji administracyjnych lub regulacyjnych mających wpływ na ich prawa w transgranicznym przepływie osób, towarów, usług lub kapitału.		kontroli w drodze zaplanowanych działań, zapewnienia zasobów niezbędnych do reagowania w przypadku występowania incydemów, konieczności usuwania skutków incydemów oraz odtwarzania infrastruktury krytycznej niezbędnej do świadczenia usługi kluczowej; 1d) usłudze kluczowej - należy przez to rozumieć usługę, która ma decydujące znaczenie dla utrzymania niezbędnych funkcji społecznych, niezbędnej działalności gospodarczej, zdrowia i bezpieczeństwa publicznego lub środowiska, świadczoną w sektorze lub podsektorze wymienionym w załączniku do ustawy; 1e) incydencie – należy przez to rozumieć każde zdarzenie mające lub mogące mieć wpływ na świadczenie usługi kluczowej; 1f) incydent istotny – incydent, który powoduje lub może spowodować istotne obniżenie jakości lub przerwanie ciągłości świadczenia usługi kluczowej;”, c) pkt 2 otrzymuje brzmienie: „2) infrastrukturze krytycznej - infrastrukturze krytycznej - należy przez to rozumieć obiekt, urządzenie, instalację lub połączone ze sobą funkcjonalnie obiekty, urządzenia, instalacje oraz sieci, systemy lub usługi służące: a) zapewnieniu funkcjonowania organów administracji publicznej, b) zapewnieniu funkcjonowania przedsiębiorców, c) zaspokajaniu potrzeb obywateli - w tym zapewniające świadczenie usług kluczowych;”, h) (...) „12) ryzyko – należy przez to rozumieć prawdopodobieństwo wystąpienia zagrożenia wraz z jego skutkami, z uwzględnieniem odporności środowiska w którym zagrożenie występuje; 13) zarządzaniu ryzykiem – należy przez to rozumieć działania polegające na: a) planowaniu działań ograniczających ryzyko, b) wdrażaniu działań ograniczających ryzyko, c) osiągnięciu gotowości do reagowania w przypadku wystąpienia sytuacji kryzysowej,

			d) okresowej ocenie osiągniętych efektów; 14) ocenie ryzyka - należy przez to rozumieć proces identyfikacji prawdopodobieństwa wystąpienia zagrożenia, podatności na zagrożenie oraz szacowania jego skutków. Wynikiem oceny jest wartość ryzyka; 16) jednostce certyfikującej – należy przez to rozumieć jednostkę oceniającą zgodność akredytowaną zgodnie z przepisami ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku (Dz. U. z 2022 r. poz. 1854) lub upoważnioną do certyfikacji zgodnie z przepisami ustawy z dnia 12 września 2002 r. o normalizacji (Dz.U. 2015 poz. 1483); 17) certyfikacie - należy przez to rozumieć dokument wydany przez jednostkę certyfikującą potwierdzający, że wyrób, instalacja, system, proces, usługa lub osoba spełniają odpowiednie wymagania; 18) certyfikacji - należy przez to rozumieć działania jednostki certyfikującej, wykazujące, że wyrób, instalacja, system, proces, usługa lub osoba spełniają odpowiednie wymagania; 19) decyzji 1313/2013/UE – należy przez to rozumieć decyzję Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1313/2013/EU z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie Unijnego Mechanizmu Ochrony Ludności (Dz. Urz. UE L 347 z 20.12.2013, str. 924, z późn. zm.)); 20) Grupie do spraw Podmiotów Krytycznych - należy przez to rozumieć grupę, o której mowa w art. 19 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2557 z dnia 14 grudnia 2022 r. w sprawie odporności podmiotów krytycznych i uchylającą dyrektywę Rady 2008/114/WE; 21) misji doradczej – należy przez to rozumieć misję doradczą, o której mowa w art. 18 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2557 z dnia 14 grudnia 2022 r. w sprawie odporności podmiotów krytycznych i uchylającą dyrektywę Rady 2008/114/WE; 22) zagrożeniu antagonistycznym - należy przez to rozumieć działania ukierunkowane przeciw osobom, grupom społecznym, państwu i jego instytucjom oraz usługom kluczowym i infrastrukturze zapewniającej te

				usługi, realizowane w sposób celowy i świadomy przez niezidentyfikowanych sprawców, terrorystów, siły nieregularne, organizacje przestępcze, podmioty państwowe lub niepaństwowe, bez względu na motywacje ich postępowania; 23) zagrożeniu hybrydowym – należy przez to rozumieć zaplanowane i skoordynowane działania prowadzone przez podmioty państwowe lub niepaństwowe w sposób utrudniający przypisanie odpowiedzialności za nie sprawcy, które zmierzają do osiągnięcia celów politycznych, strategicznych lub wojskowych oraz mogą łączyć różne środki wywierania nacisku i uzależniania od potencjalnego agresora, takie jak polityczne, militarne, ekonomiczne, społeczne, prawne oraz informacyjne.";
Art. 3	Minimalna harmonizacja			
	Niniejsza dyrektywa nie uniemożliwia państwom członkowskim przyjmowania lub utrzymywania przepisów prawa krajowego w celu osiągnięcia wyższego poziomu odporności podmiotów krytycznych, pod warunkiem że takie przepisy są zgodne z obowiązkami państw członkowskich ustanowionymi w prawie Unii.	N		
Art. 4	Strategia w zakresie odporności podmiotów krytycznych			
	1. Po przeprowadzeniu konsultacji otwartych – w zakresie, w jakim jest to praktycznie możliwe – dla odpowiednich zainteresowanych stron każde państwo członkowskie przyjmuje w terminie do dnia 17 stycznia 2026 r. strategię mającą na celu zwiększenie odporności podmiotów krytycznych (zwaną dalej „strategią”). W strategii określa się, w oparciu o odpowiednie istniejące strategie krajowe i sektorowe, plany lub podobne dokumenty, cele strategiczne i środki polityczne służące osiągnięciu i utrzymaniu wysokiego poziomu odporności po stronie podmiotów krytycznych oraz obejmujące co najmniej sektory określone w załączniku. 2. Każda strategia zawiera co najmniej następujące elementy: a) cele strategiczne i priorytety służące zwiększeniu ogólnej odporności podmiotów krytycznych, biorąc pod uwagę trans graniczne i międzysektorowe zależności i współzależności;	T	Art. 1 pkt 6	Art. 5f. 1. W celu zwiększenia odporności podmiotów krytycznych opracowuje się Strategię Odporności Podmiotów Krytycznych, zwaną dalej „Strategią”. Rada Ministrów przyjmuje Strategię, w drodze uchwały. 2. Strategia: 1) określa cele strategiczne i priorytety w zakresie zapewnienia niezakłóconego świadczenia usług kluczowych przez podmioty krytyczne oraz niezakłóconego funkcjonowania infrastruktury krytycznej; 2) określa zakresy działań oraz formy działań służące osiągnięciu celów strategicznych i priorytetów przez: a) organy właściwe w sprawach podmiotów krytycznych, b) ministrów, którzy identyfikują infrastrukturę krytyczną,

b) ramy zarządzania służące osiągnięciu celów strategicznych i priorytetów, w tym opis ról i obowiązków poszczególnych organów, podmiotów krytycznych i innych stron zaangażowanych we wdrażanie strategii; c) opis środków niezbędnych do zwiększenia ogólnej odporności podmiotów krytycznych, w tym opis oceny ryzyka, o której mowa w art. 5; d) opis procesu, w ramach którego identyfikuje się podmioty krytyczne; e) opis procesu wspierania podmiotów krytycznych zgodnie z niniejszym rozdziałem, w tym środków służących zacieśnieniu współpracy między sektorem publicznym, z jednej strony, a sektorem prywatnym oraz podmiotami publicznymi i prywatnymi, z drugiej strony; f) wykaz głównych organów i odpowiednich zainteresowanych stron, innych niż podmioty krytyczne, zaangażowanych we wdrażanie strategii; g) ramy polityczne umożliwiające koordynację między właściwymi organami na podstawie niniejszej dyrektywy (zwanymi dalej „właściwymi organami”) oraz właściwymi organami na podstawie dyrektywy (UE) 2022/2555 na potrzeby wymiany informacji na temat ryzyk w cyberprzestrzeni, cyberzagrożeń i cyberincydentów oraz ryzyk, zagrożeń i incydentów poza cyberprzestrzenią oraz wykonywania zadań nadzorczych; h) opis już wprowadzonych środków mających na celu ułatwienie wypełniania obowiązków wynikających z rozdziału III niniejszej dyrektywy przez małe i średnie przedsiębiorstwa w rozumieniu załącznika do zalecenia Komisji 2003/361/WE, które to przedsiębiorstwa dane państwo członkowskie zidentyfikowało jako podmioty krytyczne. Po przeprowadzeniu konsultacji otwartych – w zakresie w jakim jest to praktycznie możliwe – dla odpowiednich zainteresowanych stron państwa członkowskie aktualizują swoje strategie co najmniej raz na cztery lata. 3. Państwa członkowskie przekazują Komisji swoje strategie i istotne aktualizacje tych strategii w terminie trzech miesięcy od ich przyjęcia.			c) podmioty niewymienione w lit. a i b, zaangażowane we wdrażanie i realizację Strategii; 3) zawiera opisy: a) procesów identyfikujących podmioty krytyczne, b) środków niezbędnych do zwiększenia ogólnej odporności podmiotów krytycznych, c) procesów wspierania podmiotów krytycznych przez podmioty, o których mowa w pkt 2 lit. a-c. d) środków mających na celu ułatwienie wypełniania obowiązków wynikających z rozdziału III dyrektywy przez małe i średnie przedsiębiorstwa, w rozumieniu załącznika do zalecenia Komisji 2003/361/W, które zostały zidentyfikowane jako podmioty krytyczne; 4) określa zakres koordynacji działań właściwych organów w sprawach podmiotów krytycznych i podmiotów właściwych w sprawach cyberbezpieczeństwa, o których mowa w ustawie z dnia 5 lipca 2018 r. o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa (Dz. U. z 2023 r. poz. 913 i 1703). 3. Przepis art. 5c ust. 5-11 stosuje się odpowiednio. 4. Szef Centrum monitoruje wdrażanie Strategii oraz co roku przedkłada Radzie Ministrów sprawozdanie z jej wdrażania.”;

Art. 5	Ocena ryzyka przeprowadzana przez państwa członkowskie			
	1. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktu delegowanego zgodnie z art. 23 do dnia 17 listopada 2023 r. w celu uzupełnienia niniejszej dyrektywy przez ustanowienie niewyczerpującego wykazu usług kluczowych w sektorach i podsektorach, określonych w załączniku. Właściwe organy wykorzystują ten wykaz usług kluczowych do celu przeprowadzenia oceny ryzyka (zwanej dalej „oceną ryzyka państwa członkowskiego”) do dnia 17 stycznia 2026 r., a następnie w razie potrzeby, co najmniej raz na cztery lata. Właściwe organy wykorzystują oceny ryzyka państw członkowskich do celów identyfikacji podmiotów krytycznych zgodnie z art. 6 i udzielania pomocy tym podmiotom krytycznym we wprowadzaniu środków zgodnie z art. 13. Oceny ryzyka państw członkowskich muszą uwzględniać istotne czynniki ryzyka, naturalne i spowodowane przez człowieka, w tym zagrożenia mające charakter międzysektorowy i transgraniczny, wypadki, klęski żywiołowe, stany zagrożenia zdrowia publicznego i zagrożenia hybrydowe lub inne zagrożenia związane z konfliktem, w tym przestępstwa terrorystyczne przewidziane w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/541 (32). 2. Przeprowadzając oceny ryzyka państw członkowskich, państwa członkowskie biorą pod uwagę co najmniej: a) ogólną ocenę ryzyka przeprowadzoną na podstawie art. 6 ust. 1 decyzji nr 1313/2013/UE; b) inne istotne oceny ryzyka przeprowadzone zgodnie z wymogami właściwych sektorowych aktów prawnych Unii, w tym rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1938 i (UE) 2019/941 oraz dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2007/60/WE (35 (31) i 2012/18/UE; c) istotne ryzyka wynikające ze stopnia wzajemnej zależności między sektorami określonymi w załączniku, w tym od stopnia ich zależności od podmiotów znajdujących się w innych państwach członkowskich i państwach trzecich, oraz wpływ, jaki znaczące zakłócenie w jednym sektorze może mieć na inne sektory, w tym wszelkie istotne czynniki ryzyka dla obywateli i rynku wewnętrznego; d) wszelkie informacje na temat incydentów zgłoszonych zgodnie z art. 15. Do celów akapitu pierwszego lit. c) państwa członkowskie współpracują w stosownych	T	Art. 1 pkt 6	„Art. 5c 1. W celu dokonania oceny ryzyka zidentyfikowanych zagrożeń opracowuje się Krajową Ocenę Ryzyka”. Rada Ministrów przyjmuje Krajową Ocenę Ryzyka w drodze uchwały. 2. Krajowa Ocena Ryzyka Ocena zawiera: 1) zidentyfikowane istotne zagrożenia, w szczególności: a) naturalne mogące spowodować klęskę żywiołową, b) techniczne mogące spowodować katastrofę, c) spowodowane niedostępnością usług o kluczowym znaczeniu dla państwa i jego obywateli, d) antagonistyczne, w tym zagrożenia hybrydowe, o charakterze terrorystycznym oraz zagrożenia cyberbezpieczeństwa, e) inne możliwe do zidentyfikowania zagrożenia mogące wystąpić w przyszłości. 2) ocenę ryzyka wynikającego ze zidentyfikowanych zagrożeń; 3) streszczenie istotnych elementów oceny ryzyka w rozumieniu decyzji 1313/2013/EU. 3. Przy opracowaniu oceny ryzyka uwzględnia się w szczególności: 1) zagrożenia o których mowa w ust. 2 pkt 1; 2) powiązania pomiędzy zagrożeniami wynikające z oddziaływań transgranicznych, zależności międzysektorowych i zmian klimatu; 3) ogólną ocenę ryzyka przeprowadzoną na podstawie art. 6 ust. 1 decyzji nr 1313/2013/UE; 4) dane o stratach i szkodach spowodowanych przez zagrożenia wskazane w ust. 2 pkt 1, gromadzone przez podmioty, o których mowa w art. 5 g-j; 5) inne istotne oceny ryzyka przeprowadzone zgodnie z wymogami właściwych sektorowych aktów Unii Europejskiej. 4. Ocena ryzyka w odniesieniu do podmiotów krytycznych uwzględnia dodatkowo: 1) wykaz usług kluczowych, o którym mowa w art. 6u; 2) istotne ryzyka wynikające ze stopnia wzajemnej zależności między sektorami określonymi w załączniku do ustawy;

przypadkach z właściwymi organami innych państw członkowskich i właściwymi organami państw trzecich. 3. Państwa członkowskie udostępniają, w stosownych przypadkach za pośrednictwem swoich pojedynczych punktów kontaktowych, odpowiednie elementy ocen ryzyka państw członkowskich podmiotom krytycznym, które zostały przez nie zidentyfikowane zgodnie z art. 6. Państwa członkowskie zapewniają, aby informacje przekazane podmiotom krytycznym pomagały im w przeprowadzaniu ich własnych ocen ryzyka, zgodnie z art. 12, oraz we wprowadzaniu środków służących zapewnieniu ich odporności, zgodnie z art. 13. 4. W terminie trzech miesięcy od przeprowadzenia oceny ryzyka państwa członkowskie dane państwo członkowskie przekazuje Komisji odpowiednie informacje dotyczące rodzajów ryzyka stwierdzonych na podstawie oceny ryzyka państwa członkowskiego oraz wyników tej oceny w odniesieniu do poszczególnych sektorów i podsektorów określonych w załączniku. 5. Komisja – we współpracy z państwami członkowskimi – opracowuje dobrowolny wspólny formularz sprawozdawczy do celów wykonania ust. 4.		3) zależność ciągłości działania usług kluczowych od podmiotów znajdujących się w innych państwach członkowskich i państwach trzecich; 4) wpływ, jaki znaczące zakłócenie w jednym sektorze może mieć wpływ na inne sektory, w tym wszelkie istotne czynniki ryzyka dla obywateli i rynku wewnętrznego; 5) informacje dotyczące incydentów zgłaszanych przez podmioty krytyczne świadczące usługi kluczowe. 5. Projekt Krajowej Oceny Ryzyka opracowuje Szef Rządowego Centrum Bezpieczeństwa, zwanego dalej „Centrum”. 6. Na potrzeby opracowania projektu Krajowej Oceny Ryzyka Szef Centrum opracowuje wytyczne do jego opracowania i przekazuje: 1) ministrom kierującym działami administracji rządowej; 2) wojewodom; 3) innym niż wymienione w pkt 1 i 2 podmiotom, jeżeli jest to konieczne. 7. Organy i podmioty, o których mowa w ust. 6, w zakresie swojej właściwości przekazują Szefowi Centrum we wskazanym terminie propozycje do ujęcia w Krajowej Ocenie Ryzyka, obejmujące elementy, o których mowa w ust. 2 pkt 1 i 2, oraz uwzględniając elementy, o których mowa w ust. 3 i 4. 8. Organy i podmioty, o których mowa w ust. 6, przekazują Szefowi Centrum propozycje wraz z danymi stanowiącymi podstawę do ich przygotowania. 9. Szef Centrum może wystąpić o przekazanie dodatkowych propozycji, jeżeli uzna, że ich umieszczenie w Krajowej Ocenie Ryzyka jest niezbędne. 10. Propozycje przekazane przez ministra kierującego działem administracji rządowej uwzględniają propozycje kierownika urzędu centralnego podległego temu ministrowi lub przez niego nadzorowanego. 11. Szef Centrum przedkłada Radzie Ministrów projekt Krajowej Oceny Ryzyka nie rzadziej niż raz na trzy lata. 12. Szef Centrum udostępnia Komisji Europejskiej streszczenie istotnych elementów oceny ryzyka, o której mowa w ust. 2 pkt 3. Art. 5d. Krajową Ocena Ryzyka uwzględnia się w:

				1) Krajowym Planie Zarządzania Kryzysowego oraz planach zarządzania kryzysowego, o których mowa w rozdziale 3 ustawy; 2) procesach identyfikacji podmiotów krytycznych; 3) opracowywaniu ocen ryzyka dla podmiotów krytycznych oraz wdrażaniu przez podmioty krytyczne środków w zakresie zwiększenia ich odporności; 4) innych dokumentach opracowywanych przez organy administracji publicznej w zakresie zarządzania kryzysowego.”.
Art. 6	Identyfikowanie podmiotów krytycznych			
	1. Do dnia 17 lipca 2026 r. każde państwo członkowskie identyfikuje podmioty krytyczne dla sektorów i podsektorów określonych w załączniku. 2. Identyfikując podmioty krytyczne zgodnie z ust. 1, państwo członkowskie bierze pod uwagę wyniki swojej oceny ryzyka państwa członkowskiego i strategię oraz stosuje wszystkie następujące kryteria: a) podmiot świadczy co najmniej jedną usługę kluczową; b) podmiot prowadzi działalność na terytorium tego państwa członkowskiego i jego infrastruktura krytyczna znajduje się na terytorium tego państwa członkowskiego; oraz c) ustalono, zgodnie z art. 7 ust. 1, że incydent miałby istotne skutki zakłócające dla świadczenia przez podmiot co naj mniej jednej usługi kluczowej lub dla świadczenia innych usług kluczowych w sektorach określonych w załączniku, które zależą od tej usługi kluczowej lub tych usług kluczowych. 3. Każde państwo członkowskie sporządza wykaz zidentyfikowanych podmiotów krytycznych zgodnie z ust. 2 i zapewnia, aby te podmioty krytyczne były powiadamiane o tym zidentyfikowaniu w terminie jednego miesiąca od jego dokonania. Państwa członkowskie informują te podmioty krytyczne o ich obowiązkach przewidzianych w rozdziałach III i IV oraz o dacie, począwszy od której obowiązki te mają do nich zastosowanie, bez uszczerbku dla art. 8. Państwa członkowskie informują podmioty krytyczne w sektorach określonych w pkt 3, 4 i 8 tabeli w załączniku, że nie spoczywają na nich obowiązki przewidziane w rozdziałach III i IV, chyba że środki krajowe stanowią inaczej.	T	Art. 1 pkt 8	"Art. 6q. 1. Organ do spraw podmiotów krytycznych może ująć operatora infrastruktury krytycznej w wykazie podmiotów krytycznych jeżeli: 1) świadczy co najmniej jedną usługę kluczową; 2) incydent miałby istotny skutek zakłócający dla świadczenia usługi kluczowej. 2. Istotność skutku zakłócającego incydentu dla świadczenia usługi kluczowej, o którym mowa w ust. 2 pkt 3, określana jest na podstawie progów istotności skutku zakłócającego. 3. Przy dokonywaniu wpisu do wykazu organ do spraw podmiotów krytycznych uwzględni wyniki Krajowej Oceny Ryzyka oraz postanowienia Strategii. Art. 6r. 1. Organ do spraw podmiotów krytycznych może wystąpić, w sprawie ujęcia operatora infrastruktury krytycznej w wykazie podmiotów krytycznych, do tego operatora o udzielenie informacji, które umożliwią wstępną ocenę, czy spełnia warunki do uznania go za podmiot krytyczny, w szczególności w zakresie spełniania warunków, o których mowa w art. 6q ust. 1 oraz wskazania infrastruktury krytycznej niezbędnej do świadczenia usługi kluczowej. 2. Organ do spraw podmiotów krytycznych przekazuje podmiotowi dokumenty, w zakresie niezbędnym do udzielenia informacji. 3. Organ do spraw podmiotów krytycznych w wystąpieniu, o którym mowa w ust. 1, wskazuje termin udzielenia informacji. Wyznaczony termin nie

W przypadku odnośnych podmiotów krytycznych rozdział III stosuje się po 10 miesiącach od daty powiadomienia, o którym mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu. 4. Państwa członkowskie zapewniają, aby ich właściwe organy na podstawie niniejszej dyrektywy przekazywały właściwym organom na podstawie dyrektywy (UE) 2022/2555 dane identyfikacyjne podmiotów krytycznych, które państwa te zidentyfikowały na podstawie niniejszego artykułu, w terminie jednego miesiąca od takiego zidentyfikowania. W stosownych przypadkach powiadomienie to zawiera informację, że odnośne podmioty krytyczne to podmioty z sektorów określonych w pkt 3, 4 i 8 tabeli w załączniku do niniejszej dyrektywy i że nie spoczywają na nich obowiązki przewidziane w rozdziałach III i IV niniejszej dyrektywy. 5. W razie potrzeby, a w każdym przypadku co najmniej co cztery lata państwa członkowskie dokonują przeglądu wykazu zidentyfikowanych podmiotów krytycznych, o którym mowa w ust. 3, oraz, w stosownych przypadkach, aktualizują go. Jeżeli takie aktualizacje prowadzą do zidentyfikowania dodatkowych podmiotów krytycznych, w odniesieniu do tych dodatkowych podmiotów krytycznych stosuje się ust. 3 i 4. Ponadto państwa członkowskie zapewniają, aby podmioty, które wskutek takiej aktualizacji nie są już zidentyfikowane jako podmioty krytyczne, zostały w odpowiednim terminie powiadomione o tym fakcie oraz o tym, że od dnia otrzymania takiego powiadomienia nie podlegają już obowiązkom określonym w rozdziale III. 6. Komisja we współpracy z państwami członkowskimi opracowuje zalecenia i niewiążące wytyczne, aby wesprzeć państwa członkowskie w identyfikowaniu podmiotów krytycznych.		może być krótszy niż 14 dni, licząc od dnia otrzymania wystąpienia przez podmiot. 4. Operator infrastruktury krytycznej przekazuje organowi do spraw podmiotów krytycznych żądane informacje obejmujące możliwości spełniania warunków, o których mowa w art. 6q ust. 1 oraz wskazujące infrastrukturę krytyczną niezbędną do świadczenia usługi kluczowej. Art. 6s. 1. Organ do spraw podmiotów krytycznych prowadzi wykaz podmiotów krytycznych, który zawiera: 1) nazwę podmiotu krytycznego; 2) siedzibę i adres; 3) numer identyfikacji podatkowej (NIP), jeżeli został nadany; 4) nazwę usługi kluczowej, zgodną z wykazem usług kluczowych; 5) wskazanie sektora, podsektora i kategorii podmiotu; 6) datę rozpoczęcia świadczenia usługi kluczowej; 7) informację wskazującą, w których państwach członkowskich Unii Europejskiej podmiot został uznany za podmiot świadczący usługę kluczową; 8) datę zakończenia świadczenia usługi kluczowej; 9) datę wykreślenia z wykazu podmiotów krytycznych. 2. Wpisu do wykazu podmiotów krytycznych dokonuje organ do spraw podmiotów krytycznych. Wpis do wykazu jest czynnością materialno-techniczną. 3. Dane z wykazu podmiotów krytycznych, w zakresie niezbędnym do realizacji ich ustawowych zadań, organ właściwy do spraw podmiotów krytycznych udostępnia, na wniosek, następującym podmiotom: 1) Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego; 2) Agencji Wywiadu; 3) Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu; 4) organom Krajowej Administracji Skarbowej; 5) Policji; 6) Pełnomocnikowi Rządu do spraw Cyberbezpieczeństwa; 7) Prezesowi Urzędu Ochrony Danych Osobowych; 8) Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej; 9) prokuraturze; 10) sądom;

			11) Służbie Kontrwywiadu Wojskowego; 12) Służbie Ochrony Państwa; 13) Służbie Wywiadu Wojskowego; 14) Straży Granicznej; 15) Żandarmerii Wojskowej; 16) Szefowi Centrum; 17) wojewodom. 4. Organ do spraw podmiotów krytycznych informuje operatora infrastruktury krytycznej, w terminie 30 dni od dnia dokonania wpisu do wykazu podmiotów krytycznych, o ujęciu w wykazie oraz obowiązkach z tym związanych. 5. Informację, o których mowa w ust. 6, organ do spraw podmiotów krytycznych przekazuje Szefowi Centrum. Art. 6t. 1. W przypadku zakończenia świadczenia usługi kluczowej przez podmiot krytyczny organ do spraw podmiotów krytycznych dokonuje wykreślenia tego podmiotu z wykazu podmiotów krytycznych. Wykreślenie z wykazu jest czynnością materialno-techniczną. 2. Organ do spraw podmiotów krytycznych niezwłocznie informuje podmiot krytyczny o wykreśleniu z wykazu i dacie wykreślenia. 3. Informację, o której mowa w ust. 2, organ do spraw podmiotów krytycznych przekazuje Szefowi Centrum. Art. 6u. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia: 1) wykaz usług kluczowych w podziale na sektory, podsektory i kategorie podmiotów wymienionych w załączniku do ustawy, uwzględniając znaczenie danej usługi dla utrzymania niezbędnych funkcji społecznych, niezbędnej działalności gospodarczej, zdrowia i bezpieczeństwa publicznego lub środowiska naturalnego, 2) progi istotności skutku zakłócającego dla świadczenia usług kluczowych, wymienionych w wykazie usług kluczowych, z uwzględnieniem: a) liczby użytkowników zależnych od usługi kluczowej świadczonej przez dany podmiot, b) stopnia, w jakim inne sektory lub podsektory, o których mowa w załączniku do ustawy, są zależne od usługi świadczonej przez ten podmiot,

				c) wpływu, jaki incydent - jeżeli chodzi o jego skalę i czas trwania - mógłby mieć na działalność gospodarczą i społeczną, środowisko, bezpieczeństwo publicznej lub na zdrowie ludności, d) udziału podmiotu krytycznego w rynku w odniesieniu do świadczonej usługi kluczowej, e) obszaru geograficznego, którego mógłby dotyczyć incydent, f) znaczenia podmiotu w utrzymywaniu wystarczającego poziomu świadczenia usługi kluczowej przy uwzględnieniu dostępności alternatywnych sposobów jej świadczenia, g) inne czynniki charakterystyczne dla danego sektora lub podsektora jeżeli występują - kierując się potrzebą zapewnienia ochrony przed zagrożeniami życia lub zdrowia, znacznymi stratami majątkowymi oraz obniżeniem jakości świadczonej usługi kluczowej.";
Art. 7	Istotny skutek zakłócający			
	1. Przy określaniu istotności skutku zakłócającego, o którym mowa w art. 6 ust. 2 lit. c), państwa członkowskie uwzględniają następujące kryteria: a) liczbę użytkowników zależnych od usługi kluczowej świadczonej przez odnośny podmiot; b) stopień, w jakim inne sektory i podsektory określone w załączniku zależą od danej usługi kluczowej; c) wpływ, jaki incydenty – jeżeli chodzi o ich skalę i czas trwania – mogłyby mieć na działalność gospodarczą i społeczną, środowisko, bezpieczeństwo publiczne lub na zdrowie ludności; d) udział podmiotu w rynku odnośnej usługi kluczowej lub odnośnych usług kluczowych; e) obszar geograficzny, którego mógłby dotyczyć incydent, z uwzględnieniem wszelkiego wpływu transgranicznego, przy uwzględnieniu podatności na zagrożenia związanej ze stopniem odizolowania niektórych rodzajów obszarów geograficznych, takich jak regiony wyspiarskie, regiony oddalone lub obszary górskie;	T	Art. 1 pkt 8	j.w.

	f) znaczenie podmiotu w utrzymywaniu wystarczającego poziomu usługi kluczowej przy uwzględnieniu dostępności alternatywnych sposobów świadczenia tej usługi kluczowej. 2. Po zidentyfikowaniu podmiotów krytycznych na podstawie art. 6 ust. 1, każde państwo członkowskie bez zbędnej zwłoki przekazuje Komisji następujące informacje: a) wykaz usług kluczowych w danym państwie członkowskim, jeżeli istnieją dodatkowe usługi kluczowe w porównaniu do wykazu usług kluczowych, o którym mowa w art. 5 ust. 1; b) liczbę podmiotów krytycznych zidentyfikowanych w każdym sektorze i podsektorze, określonych w załączniku, oraz zidentyfikowanych w odniesieniu do każdej z usług kluczowych; c) wszelkie progi zastosowane w celu określenia co najmniej jednego spośród kryteriów określonych w ust. 1. Progi, o których mowa w akapicie pierwszym lit. c), można przedstawić wprost lub w formie zagregowanej. Następnie państwa członkowskie przekazują informacje, o których mowa w akapicie pierwszym, w razie potrzeby i co naj mniej raz na cztery lata. 3. Komisja – po skonsultowaniu się z Grupą ds. Odporności Podmiotów Krytycznych, o której mowa w art. 19 – przyjmuje niewiążące wytyczne mające na celu ułatwienie stosowania kryteriów, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, biorąc pod uwagę informacje, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu.			
Art. 8	Podmioty krytyczne w sektorze bankowym, sektorze infrastruktury rynku finansowego oraz sektorze infrastruktury cyfrowej			
	Państwa członkowskie zapewniają, aby art. 11 i rozdziały III, IV i VI nie miały zastosowania w odniesieniu do podmiotów krytycznych, które zostały przez nie zidentyfikowane w sektorach określonych w pkt 3, 4 i 8 tabeli w załączniku.	N		

	Państwa członkowskie mogą przyjąć lub utrzymać przepisy prawa krajowego w celu osiągnięcia wyższego poziomu odporności tych podmiotów krytycznych, pod warunkiem że przepisy te są zgodne z mającym zastosowanie prawem Unii.			
Art. 9	Właściwe organy i pojedynczy punkt kontaktowy			
	1. Każde państwo członkowskie wyznacza lub ustanawia co najmniej jeden właściwy organ odpowiedzialny za prawidłowe stosowanie i – w stosownych przypadkach – egzekwowanie przepisów określonych w niniejszej dyrektywie na poziomie krajowym. W odniesieniu do podmiotów krytycznych w sektorach określonych w pkt 3 i 4 tabeli w załączniku do niniejszej dyrektywy, właściwymi organami są co do zasady właściwe organy, o których mowa w art. 46 rozporządzenia (UE) 2022/2554. W odniesieniu do podmiotów krytycznych w sektorze określonym w pkt 8 tabeli w załączniku do niniejszej dyrektywy, właściwymi organami są co do zasady właściwe organy na podstawie dyrektywy (UE) 2022/2555. Państwa członkowskie mogą wyznaczyć inny właściwy organ dla sektorów określonych w pkt 3, 4 i 8 tabeli w załączniku do niniejszej dyrektywy zgodnie z istniejącymi ramami krajowymi. Jeżeli państwa członkowskie wyznaczą lub ustanowią więcej niż jeden właściwy organ, wyraźnie określają odpowiednie zadania każdego z przedmiotowych organów oraz zapewniają ich skuteczną współpracę w wypełnianiu ich zadań na mocy niniejszej dyrektywy, w tym w odniesieniu do wyznaczenia i działań pojedynczego punktu kontaktowego, o którym mowa w ust. 2. 2. Każde państwo członkowskie wyznacza lub ustanawia jeden pojedynczy punkt kontaktowy, który wykonuje funkcję łącznikową w celu zapewnienia współpracy transgranicznej z pojedynczymi punktami kontaktowymi innych państw członkowskich i z Grupą ds. Odporności Podmiotów Krytycznych, o której mowa w art. 19 (zwany dalej „pojedynczym punktem kontaktowym”). W stosownych przypadkach państwo członkowskie wyznacza swój pojedynczy punkt kontaktowy w ramach właściwego organu. W stosownych przypadkach państwo członkowskie może postanowić, że jego pojedynczy punkt kontaktowy będzie wykonywał również funkcję łącznikową z Komisją i zapewniał współpracę z państwami trzecimi.	T	Art. 1 pkt 8	Art. 6v. Organami do spraw podmiotów krytycznych są: 1) dla sektora energii - minister właściwy do spraw energii; 2) dla sektora transportu z wyłączeniem podsektora transportu wodnego - minister właściwy do spraw transportu; 3) dla podsektora transportu wodnego - minister właściwy do spraw gospodarki morskiej oraz minister właściwy do spraw żeglugi śródlądowej; 4) dla sektora bankowości oraz sektora infrastruktury rynków finansowych - Komisja Nadzoru Finansowego; 5) dla sektora zdrowia - minister właściwy do spraw zdrowia; 6) dla sektora wody pitnej oraz sektora ścieków - minister właściwy do spraw gospodarki wodnej; 7) dla sektora infrastruktury cyfrowa - minister właściwy do spraw informatyzacji; 8) dla sektora administracji publicznej – Prezes Rady Ministrów; 9) dla sektora przestrzeni kosmicznej - minister właściwy do spraw gospodarki; 10) dla sektora produkcji, przetwarzania i dystrybucji żywności - minister właściwy do spraw rolnictwa; 11) dla sektora zarządzanie usługami ICT - minister właściwy do spraw informatyzacji; 12) dla sektora produkcji, wytwarzania i dystrybucji chemikaliów i innych produktów przemysłowych – minister właściwy do spraw środowiska; 13) dla sektora usług pocztowych i kurierskich - minister właściwy do spraw łączności; 14) dla sektora gospodarowania odpadami – minister właściwy do spraw klimatu i zrównoważonego rozwoju. Art. 6w. 1. Organ do spraw podmiotów krytycznych: 1) prowadzi bieżącą analizę operatorów infrastruktury krytycznej pod kątem uznania ich za podmiot krytyczny w danym sektorze lub podsektorze;

3. W terminie do dnia 17 lipca 2028 r., a następnie co dwa lata, pojedyncze punkty kontaktowe przekazują Komisji oraz Grupie ds. Odporności Podmiotów Krytycznych, o której mowa w art. 19, sprawozdanie podsumowujące na temat otrzymanych zgłoszeń, w tym liczby zgłoszeń, charakteru zgłoszonych incydentów oraz działań podjętych zgodnie z art. 15 ust. 3. Komisja, we współpracy z Grupą ds. Odporności Podmiotów Krytycznych, opracowuje wspólny formularz sprawozdawczy. Właściwe organy mogą dobrowolnie korzystać z tego wspólnego formularza sprawozdawczego do celów przedkładania sprawozdań podsumowujących, o których mowa w akapicie pierwszym. 4. Każde państwo członkowskie zapewnia, aby jego właściwy organ i pojedynczy punkt kontaktowy posiadały uprawnienia oraz odpowiednie zasoby finansowe, ludzkie i techniczne, by w sposób skuteczny i wydajny wykonywać przydzielone im zadania. 5. Każde państwo członkowskie zapewnia, aby jego właściwy organ – w stosownych przypadkach oraz zgodnie z prawem Unii i prawem krajowym – konsultował się oraz współpracował z innymi odpowiednimi organami krajowymi, w tym z organami, które zajmują się ochroną ludności, egzekwowaniem prawa i ochroną danych osobowych, oraz z podmiotami krytycznymi i odpowiednimi zainteresowanymi stronami. 5. Każde państwo członkowskie zapewnia, aby jego właściwy organ – w stosownych przypadkach oraz zgodnie z prawem Unii i prawem krajowym – konsultował się oraz współpracował z innymi odpowiednimi organami krajowymi, w tym z organami, które zajmują się ochroną ludności, egzekwowaniem prawa i ochroną danych osobowych, oraz z podmiotami krytycznymi i odpowiednimi zainteresowanymi stronami. 6. Każde państwo członkowskie zapewnia, aby jego właściwy organ na podstawie niniejszej dyrektywy współpracował i wymieniał się informacjami z właściwymi organami na podstawie dyrektywy (UE) 2022/2555 w zakresie ryzyk w cyberprzestrzeni, cyberzagrożeń i cyberincydentów oraz ryzyk, zagrożeń i incydentów poza cyberprzestrzenią wpływających na podmioty krytyczne, w tym w odniesieniu do odpowiednich środków podjętych przez jego właściwy organ i właściwe organy na podstawie dyrektywy (UE) 2022/2555. 7. W terminie trzech miesięcy od wyznaczenia lub ustanowienia właściwego organu i pojedynczego punktu kontaktowego każde państwo członkowskie powiadamia Komisję o ich danych identyfikacyjnych i o ich zadaniach i obowiązkach		2) prowadzi bieżącą analizę podmiotów krytycznych w danym sektorze lub podsektorze pod kątem niespełniania warunków kwalifikujących dany podmiot jako podmiot krytyczny; 3) prowadzi wykaz podmiotów krytycznych w danym sektorze lub podsektorze, w tym dokonuje wpisu do wykazu oraz wykreślenia z wykazu; 4) prowadzi bieżącą wymianę informacji oraz współpracę w zakresie obsługi incydentów; 5) monitoruje stosowanie przepisów ustawy przez podmioty krytyczne; 6) prowadzi kontrole podmiotów krytycznych; 7) prowadzi działania informacyjne dotyczące dobrych praktyk, działań edukacyjnych i kampanii na rzecz poszerzania wiedzy i budowania odporności podmiotów krytycznych; 8) uczestniczy w planowaniu i organizowaniu ćwiczeń podmiotów krytycznych oraz w razie potrzeby bierze w nich udział; 9) współpracuje z innymi organami do spraw podmiotów krytycznych oraz organami właściwymi do spraw cyberbezpieczeństwa, o których mowa w ustawie o ustawy z dnia 5 lipca 2018 r. o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa w zakresie realizacji zadań wskazanych w pkt 1-8. 2. Organ do spraw podmiotów krytycznych może powierzyć realizację, w jego imieniu, niektórych zadań, o których mowa w ust. 1, jednostkom podległym lub nadzorowanym przez ten organ. Powierzenie następuje na podstawie porozumienia. 3. W porozumieniu, o którym mowa w ust. 2, określa się zasady sprawowania przez organ do spraw podmiotów krytycznych kontroli nad prawidłowym wykonywaniem powierzonych zadań. 4. Prezes Rady Ministrów powierza Szefowi Centrum realizację zadań organu do spraw podmiotów krytycznych w odniesieniu do sektora administracji publicznej, z wyłączeniem nakładania kar pieniężnych, o których mowa w przepisach rozdziału 11 ustawy. Przepisy ust. 2 zdanie drugie oraz ust. 3 stosuje się odpowiednio. Art. 6x. Organy do spraw podmiotów krytycznych za pośrednictwem Pojedynczego Punktu Kontaktowego prowadzą konsultacje i bieżącą wymianę informacji z właściwymi organami państw członkowskich w przypadku gdy podmioty krytyczne:

	wynikających z niniejszej dyrektywy, o ich danych kontaktowych oraz o wszelkich późniejszych zmianach w tym zakresie. Państwa członkowskie informują Komisję, w przypadku gdy postanowiły wyznaczyć organ inny niż organy właściwe, o których mowa w ust. 1 akapit drugi, jako właściwe organy w odniesieniu do podmiotów krytycznych w sektorach określonych w pkt 3, 4 i 8 tabeli w załączniku. Każde państwo członkowskie podaje do publicznej wiadomości informację o danych identyfikacyjnych właściwego organu i pojedynczego punktu kontaktowego. 8. Komisja podaje do wiadomości publicznej wykaz pojedynczych punktów kontaktowych.		1) korzystają z infrastruktury krytycznej, która jest fizycznie połączona na terytorium co najmniej dwóch państw członkowskich; 2) są częścią struktur przedsiębiorstw połączonych lub powiązanych z podmiotami krytycznymi w innych państwach członkowskich; 3) zostały zidentyfikowane jako podmioty krytyczne w jednym państwie członkowskim i świadczą usługi kluczowe na rzecz innych państw członkowskich lub w innych państwach członkowskich. Art. 6y. 1. Szef Centrum prowadzi Pojedynczy Punkt Kontaktowy, w celu zapewnienia wymiany informacji na potrzeby organów do spraw podmiotów krytycznych, do którego zadań należy: 1) odbieranie zgłoszeń incydentów istotnych z pojedynczych punktów kontaktowych w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej; 2) przekazywanie zgłoszeń incydentów istotnych dotyczących innych państw członkowskich Unii Europejskiej do pojedynczych punktów kontaktowych tych państw; 3) opracowywanie i przekazywanie Komisji Europejskiej oraz Grupie do spraw Podmiotów Krytycznych sprawozdań dotyczących incydentów istotnych zgłaszanych przez podmioty krytyczne mających wpływ na ciągłość świadczonych przez nich usług kluczowych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz ciągłość świadczonych usług kluczowych w państwach członkowskich Unii Europejskiej; 4) zapewnienie reprezentacji Rzeczypospolitej Polskiej w Grupie do spraw Podmiotów Krytycznych; 5) zapewnienie współpracy z Komisją Europejską w obszarze zapewnienia bezpieczeństwa świadczenia usług kluczowych; 6) koordynacja współpracy między organami do spraw podmiotów krytycznych i organami administracji publicznej w Rzeczypospolitej Polskiej z odpowiednimi organami w państwach członkowskich Unii Europejskiej; 7) zapewnienie wymiany informacji na potrzeby Grupy Współpracy oraz organami do spraw podmiotów krytycznych; 8) współpracuje z pojedynczym punktem kontaktowym, o którym mowa w ustawie z dnia 5 lipca 2018 r. o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa; 9) zapewnia koordynację działań organów do spraw podmiotów krytycznych. 2. Pojedynczy Punkt Kontaktowy przekazuje Grupie do spraw Podmiotów Krytycznych:

			1) informacje na temat infrastruktury krytycznej zlokalizowanej na terenie Rzeczypospolitej Polskiej służącej realizacji usług kluczowych w innych państwach członkowskich; 2) dobre praktyki związane ze zgłaszaniem i obsługą incydentów istotnych; 3) propozycje do programu prac Grupie do spraw Podmiotów Krytycznych; 4) dobre praktyki krajowe dotyczące podnoszenia świadomości, szkoleń, badań i rozwoju w obszarze zapewnienia ciągłości świadczenia usług kluczowych; 5) dobre praktyki w odniesieniu do identyfikowania podmiotów krytycznych, w tym w odniesieniu do występujących w dwóch lub większej liczbie państw członkowskich Unii Europejskiej zależności dotyczących ryzyka i incydentów. 3. Dane przekazywane Grupie do spraw Podmiotów Krytycznych nie obejmują informacji, które dotyczą bezpieczeństwa narodowego oraz porządku publicznego. 4. Pojedynczy Punkt Kontaktowy przekazuje organom do spraw podmiotów krytycznych oraz innym organom administracji publicznej informacje pochodzące z Grupy do spraw Podmiotów Krytycznych dotyczące: 1) analiz i ocen krajowych strategii państw członkowskich Unii Europejskiej w zakresie odporności podmiotów krytycznych, a także dobrych praktyk w obszarze zapewnienia świadczenia usług kluczowych; 2) wytycznych o charakterze strategicznym w obszarze zapewnienia świadczenia usług kluczowych; 3) dobrych praktyk w zakresie wymiany informacji związanych ze zgłaszaniem w Unii Europejskiej incydentów istotnych przez podmioty krytyczne; 4) dobrych praktyk w krajach członkowskich Unii Europejskiej dotyczących innowacji badań i rozwoju w zakresie budowania odporności podmiotów krytycznych; 5) dobrych praktyk w zakresie identyfikowania podmiotów krytycznych przez państwa członkowskie Unii Europejskiej, w tym w odniesieniu do transgranicznych i międzysektorowych zależności, dotyczących ryzyka i incydentów. 5. Pojedynczy Punkt Kontaktowy przekazuje Komisji Europejskiej: 1) niezwłocznie informacje o:

				a) wyznaczonych organach do spraw podmiotów krytycznych, Pojedynczym Punkcie Kontaktowym, ich zadaniach oraz późniejszych zmianach w tym zakresie, b) przepisach dotyczących kar pieniężnych; 2) informacje umożliwiające ocenę wdrażania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie odporności podmiotów krytycznych, obejmujące w szczególności: a) środki umożliwiające identyfikację podmiotów krytycznych, b) wykaz usług kluczowych, c) liczbę zidentyfikowanych podmiotów krytycznych w każdym sektorze, o którym mowa w załączniku do ustawy, oraz wskazanie ich znaczenia w odniesieniu do tego sektora, d) progi istotności skutku zakłócającego dla świadczonej usługi kluczowej brane pod uwagę przy kwalifikowaniu podmiotów jako podmiotów krytycznych; 3) informacje o zadaniach organów właściwych w sprawach podmiotów krytycznych; 4) informacje o środkach mających na celu zwiększenie odporności podmiotów krytycznych.";
Art. 10	Wsparcie państw członkowskich na rzecz podmiotów krytycznych			

	1. Państwa członkowskie wspierają podmioty krytyczne w zwiększaniu ich odporności. Wsparcie to może obejmować opracowywanie materiałów zawierających wytyczne oraz metodyk, pomoc w organizacji ćwiczeń mających na celu sprawdzenie odporności tych podmiotów oraz zapewnianie doradztwa i szkoleń dla personelu podmiotów krytycznych. Bez uszczerbku dla mających zastosowanie przepisów dotyczących pomocy państwa, jeżeli jest to konieczne i uzasadnione celami interesu publicznego, państwa członkowskie mogą przekazywać zasoby finansowe podmiotom krytycznym. 2. Każde państwo członkowskie zapewnia, aby jego właściwy organ współpracował z podmiotami krytycznymi z sektorów określonych w załączniku oraz aby prowadził z nimi wymianę informacji i dobrych praktyk. 3. Państwa członkowskie ułatwiają dobrowolną wymianę informacji między podmiotami krytycznymi w odniesieniu do kwestii objętych niniejszą dyrektywą zgodnie z prawem Unii i prawem krajowym, w szczególności z przepisami dotyczącymi informacji niejawnych i szczególnie chronionych, konkurencji i ochrony danych osobowych.	T	Art. 1 pkt 8	j.w.
Art. 11	Współpraca między państwami członkowskimi			
	1. W stosownych przypadkach państwa członkowskie prowadzą wzajemne konsultacje dotyczące podmiotów krytycznych w celu zapewnienia spójnego stosowania niniejszej dyrektywy. Konsultacje takie odbywają się w szczególności w odniesieniu do podmiotów krytycznych, które: a) korzystają z infrastruktury krytycznej, która jest fizycznie połączona na terytorium co najmniej dwóch państw członkowskich; b) są częścią struktur przedsiębiorstw połączonych lub powiązanych z podmiotami krytycznymi w innych państwach członkowskich; c) zostały zidentyfikowane jako podmioty krytyczne w jednym państwie członkowskim i świadczą usługi kluczowe na rzecz innych państw członkowskich lub w innych państwach członkowskich.	T	Art. 1 pkt 8	j.w.

	2. Konsultacje, o których mowa w ust. 1, mają na celu zwiększenie odporności podmiotów krytycznych oraz, w miarę możliwości, zmniejszenie ich obciążenia administracyjnego.			
Art. 12	Ocena ryzyka przeprowadzana przez podmioty krytyczne			
	1. Niezależnie od terminu określonego w art. 6 ust. 3 akapit drugi państwa członkowskie zapewniają przeprowadzenie oceny ryzyka przez podmioty krytyczne w terminie dziewięciu miesięcy po otrzymaniu powiadomienia, o którym mowa w art. 6 ust. 3, a następnie w razie potrzeby, co najmniej co cztery lata, na podstawie ocen ryzyka państw członkowskich i innych istotnych źródeł informacji, aby ocenić wszystkie istotne czynniki ryzyka, które mogłyby zakłócać świadczenie ich usług kluczowych zwanej dalej „oceną ryzyka podmiotu krytycznego” 2. Oceny ryzyka podmiotów krytycznych obejmują wszystkie istotne naturalne i spowodowane przez człowieka czynniki ryzyka mogące prowadzić do incydentu, w tym czynniki ryzyka o charakterze międzysektorowym lub transgranicznym, wypadki, klęski żywiołowe, stany zagrożenia zdrowia publicznego i zagrożenia hybrydowe oraz inne zagrożenia związane z konfliktem, w tym przestępstwa terrorystyczne przewidziane w dyrektywie (UE) 2017/541. Ocena ryzyka podmiotu krytycznego musi uwzględniać stopień zależności innych sektorów określonych w załączniku od usługi kluczowej świadczonej przez podmiot krytyczny oraz stopień zależności tego podmiotu krytycznego od usług kluczowych świadczonych przez inne podmioty w takich innych sektorach, w tym w stosownych przypadkach w sąsiadujących państwach członkowskich i w państwach trzecich. W przypadku gdy podmiot krytyczny przeprowadził inne oceny ryzyka lub sporządził dokumenty zgodnie z obowiązkami określonymi w innych aktach prawnych, które to oceny ryzyka lub dokumenty są istotne dla jego oceny ryzyka podmiotu krytycznego, podmiot ten może wykorzystać te oceny i dokumenty do spełnienia wymogów określonych w niniejszym artykule. Wykonując swoje funkcje nadzorcze, właściwy organ może uznać istniejącą ocenę ryzyka przeprowadzoną przez podmiot krytyczny, która odnosi się do czynników ryzyka i stopnia zależności, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, za spełniającą – w całości lub w części – wymogi niniejszego artykułu.	T	Art. 1 pkt 8	Art. 6z. 1. Podmiot krytyczny wdraża zintegrowany system zarządzania bezpieczeństwem świadczenia usługi kluczowej zapewniający: 1) prowadzenie systematycznej oceny ryzyka z uwzględnieniem: a) zagrożeń i związanych z tym ryzyk, wymienionych w Krajowej Ocenie Ryzyka oraz innych zagrożeń naturalnych i spowodowanych przez człowieka, charakterystycznych dla świadczonej usługi kluczowej, b) stopnia zależności innych sektorów lub podsektorów określonych w załączniku do ustawy od usługi kluczowej świadczonej przez podmiot krytyczny oraz stopnia zależności tego podmiotu krytycznego od usług kluczowych świadczonych przez inne podmioty w innych sektorach, w tym w stosownych przypadkach w sąsiadujących państwach członkowskich i w państwach trzecich, c) identyfikacji alternatywnych łańcuchów dostaw w celu przywrócenia świadczenia usługi kluczowej; 2) wdrożenie odpowiednich i proporcjonalnych do wyników oceny ryzyka rozwiązań organizacyjno-technicznych, w szczególności: a) polityk zarządzania ryzykiem, b) bezpieczeństwa fizycznego, w tym ochrony fizycznej budynków i terenów należących do podmiotu krytycznego oraz zabezpieczeń technicznych, uwzględniających kontrolę dostępu, c) ochrony infrastruktury krytycznej niezbędnej do świadczenia usługi kluczowej, zgodnie z art. 6l, d) bezpieczeństwa osobowego dotyczącego pracowników i dostawców zewnętrznych, e) cyberbezpieczeństwa, zgodnie z wymogami dotyczącymi podmiotów kluczowych, o których mowa w przepisach ustawy z dnia 5 lipca 2018 r. o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa, f) bezpieczeństwa prawnego świadczenia usługi kluczowej,

			g) ciągłości działania i odtwarzania, w tym utrzymywanie własnych systemów rezerwowych zapewniających bezpieczeństwo i podtrzymujących funkcjonowanie świadczenie usługi kluczowej do czasu jej pełnego odtworzenia, w infrastruktury krytycznej niezbędnej do świadczenia tej usługi, h) zdolności do ochrony informacji niejawnych w niezbędnym zakresie do zapewnienia świadczenia usługi kluczowej, i) szkoleń i ćwiczeń personelu w celu jego przygotowania na różnego rodzaju zagrożenia i incydenty, j) realizacji okresowych audytów i certyfikacji; 3) bieżącą współpracę z właściwymi podmiotami administracji publicznej dotyczącą wymiany informacji o zagrożeniach i incydentach zakłócających lub mogących zakłócić funkcjonowanie usługi kluczowej oraz sposobu postępowania w przypadku takiego zdarzenia; 4) gromadzenie informacji o zagrożeniach i incydentach zakłócających lub mogących zakłócić świadczenie usługi kluczowej; 5) zarządzanie incydentami; 6) stosowanie środków zapobiegających i ograniczających wpływ incydentów na świadczenie usługi kluczowej. 2. Podmiot krytyczny wdraża rozwiązania organizacyjno-techniczne, o których mowa w ust. 1 pkt 2, z uwzględnieniem wymagań określonych w: 1) Polskich Normach: a) PN-EN ISO/IEC 27001, b) PN-EN ISO 22301, c) PN-EN 50131 lub d) PN-EN 60839 lub e) PN-EN 62676; 2) minimalnych standardach ochrony infrastruktury krytycznej, o których mowa w przepisach aktu wykonawczego wydanego na podstawie art. 61 ust. 4. 3. Podmiot krytyczny, w celu zapewnienia wdrożenia rozwiązań, o których mowa w ust. 1 pkt 2, żąda od usługodawców w postępowaniach przetargowych lub zamówieniach:

			1) zdolności do ochrony informacji niejawnych oraz stosowania tych przepisów przy projektowaniu i wykonywaniu obiektów, urządzeń instalacji i innych systemów będących elementami infrastruktury krytycznej; 2) certyfikatów potwierdzających posiadanie właściwych kompetencji i uprawnień wskazanych w akcie wykonawczym wydanym na podstawie art. 6zf ust. 9. 4. Podmiot krytyczny przeprowadza po raz pierwszy ocenę ryzyka, o której mowa w ust. 1 pkt 1, w terminie 9 miesięcy od otrzymania informacji o ujęciu w wykazie podmiotów krytycznych, a następnie nie rzadziej niż raz na 4 lata. Art. 6za. 1. Podmiot krytyczny opracowuje, stosuje i aktualizuje dokumentację dotyczącą zintegrowanego systemu zarządzania bezpieczeństwem świadczenia usługi kluczowej. 2. Dokumentację, o której mowa w ust. 1, stanowią: 1) dokumentacja dotycząca systemu zarządzania bezpieczeństwem informacji wytworzona zgodnie z wymaganiami Polskiej Normy PN-EN ISO/IEC 27001; 2) dokumentacja systemu zarządzania ciągłością działania usługi kluczowej wytworzona zgodnie z wymaganiami Polskiej Normy PN-EN ISO 22301; 3) dokumentacja ochrony fizycznej oraz zabezpieczeń technicznych, o których mowa w art. 6z ust. 1 pkt 2 lit. b; 4) dokumentacja ochrony infrastruktury krytycznej, o której mowa w art. 6m; 5) inne elementy niż wskazane w pkt 1-4, biorąc pod uwagę rodzaj świadczonej usługi kluczowej. 3. Dokumentacja może być prowadzona w postaci papierowej albo w postaci elektronicznej. 4. Podmiot krytyczny jest obowiązany do ustanowienia nadzoru nad dokumentacją zapewniającego: 1) dostępność dokumentów wyłącznie dla osób upoważnionych, zgodnie z realizowanymi przez nie zadaniami; 2) ochronę dokumentów przed uszkodzeniem, zniszczeniem, utratą, nieuprawnionym dostępem, niewłaściwym użyciem lub utratą integralności; 3) oznaczanie kolejnych wersji dokumentów umożliwiające określenie zmian dokonanych w tych dokumentach.

			5. Podmiot krytyczny przechowuje dokumentację przez co najmniej 2 lata od dnia jej wycofania z użytkowania lub zakończenia świadczenia usługi, liczony od 1 stycznia roku następującego po roku, w którym wygasa okres jej przechowywania. Przepisu nie stosuje się do podmiotów podlegających ustawie z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach (Dz. U. z 2020 r. poz. 164). Art. 6zb. 1. Podmiot krytyczny: 1) zapewnia obsługę incydentów; 2) zapewnia dostęp do informacji o zarejestrowanych incydentach organom do spraw podmiotów krytycznych oraz Szefowi Centrum; 3) klasyfikuje incydent jako istotny, na podstawie progów uznawania incydentu za istotny, określonych w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie ust. 3; 4) zgłasza incydent istotny niezwłocznie, nie później niż w terminie 24 godzin od momentu jego wystąpienia lub wykrycia do organu właściwego w sprawach podmiotów krytycznych oraz Szefa Centrum; 5) współdziała podczas obsługi incydentu istotnego z organem właściwym w sprawach podmiotów krytycznych lub Szefem Centrum; 6) informuje organ właściwy w sprawach podmiotów krytycznych oraz Szefa Centrum o usunięciu incydentu istotnego. 2. Zgłoszenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, sporządza się i składa za pomocą systemu, o którym mowa w art. 46 ustawy z dnia 5 lipca 2018 r. o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa albo na piśmie utrwalonym w postaci elektronicznej, opatrzonym kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem osobistym albo podpisem zaufanym, w przypadku braku możliwości dokonania zgłoszenia w systemie. 3. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, progi uznania incydentu za istotny według zdarzenia w poszczególnych sektorach i podsektorach określonych w załączniku do ustawy, uwzględniając: 1) liczbę użytkowników dotkniętych zakłóceniem, 2) czas trwania zakłócenia usługi kluczowej, 3) obszar geograficzny, którego dotyczy zakłócenie, 4) inne czynniki charakterystyczne dla danego sektora lub podsektora, jeżeli występują

			- kierując się potrzebą zapewnienia ochrony przed zagrożeniami życia lub zdrowia ludzi, znacznymi stratami majątkowymi oraz zagrożeniem obniżenia jakości świadczonej usługi kluczowej. Art. 6zc. 1. Zgłoszenie, o którym mowa w art. 6zb ust. 1 pkt 4, zawiera: 1) dane podmiotu zgłaszającego, w tym firmę przedsiębiorcy, numer we właściwym rejestrze, siedzibę i adres; 2) imię i nazwisko, numer telefonu oraz adres poczty elektronicznej osoby dokonującej zgłoszenia; 3) imię i nazwisko, numer telefonu oraz adres poczty elektronicznej osoby uprawnionej do składania wyjaśnień dotyczących zgłaszanych informacji; 4) opis wpływu incydentu istotnego na świadczenie usługi kluczowej, w tym: a) usługi kluczowej zgłaszającego, na którą incydent miał wpływ, b) liczbę użytkowników usługi kluczowej, na których incydent miał wpływ, c) moment wystąpienia i wykrycia incydentu istotnego oraz czas jego trwania, d) obszar geograficzny, którego dotyczy incydent istotny, e) wpływ incydentu istotnego na świadczenie usług kluczowych przez inne podmioty krytyczne, f) przyczynę zaistnienia incydentu istotnego i sposób jego przebiegu oraz skutki jego oddziaływania na świadczoną usługę kluczową; 5) informacje umożliwiające właściwemu organowi do spraw podmiotów krytycznych oraz Szefowi Centrum określenie, czy incydent istotny dotyczy innych państw członkowskich Unii Europejskiej; 6) informacje o podjętych działaniach zapobiegawczych; 7) informacje o podjętych działaniach naprawczych; 8) inne istotne informacje. 2. Podmiot krytyczny przekazuje informacje znane mu w chwili dokonywania zgłoszenia, które uzupełnia w trakcie obsługi incydentu istotnego. 3. Organ do spraw podmiotów krytycznych oraz Szef Centrum mogą zwrócić się do podmiotu krytycznego o uzupełnienie zgłoszenia o informacje w zakresie niezbędnym do realizacji zadań, o których mowa w ustawie. Art. 6zd. Podmiot krytyczny: 1) informuje użytkowników świadczonej usługi kluczowej o zagrożeniach dla niezakłóconego świadczenia tej usługi i stosowaniu skutecznych sposobów

			zabezpieczania się przed tymi zagrożeniami, w szczególności przez udostępnianie informacji na ten temat na swojej stronie internetowej; 2) informuje właściwe organy zarządzania kryzysowego o incydencie, w przypadku gdy może on doprowadzić do sytuacji kryzysowej. Art. 6ze.1. Podmiot krytyczny może przekazywać organom właściwym do spraw podmiotów krytycznych oraz Szefowi Centrum informacje dotyczące: 1) incydentów innych niż istotne; 2) zagrożeń dla niezakłóconego świadczenia usługi kluczowej. 2. Informacje, o których mowa w ust. 1, są przekazywane w postaci elektronicznej, a w przypadku braku możliwości przekazania w postaci elektronicznej, przy użyciu innych dostępnych środków komunikacji. Art. 6zf. 1. Podmiot krytyczny ma obowiązek przeprowadzania, na własny koszt, co najmniej raz na 3 lata, audytu zintegrowanego systemu zarządzania bezpieczeństwem świadczenia usługi kluczowej, w zakresie obejmującym rozwiązania organizacyjno-techniczne wdrożone z uwzględnieniem Polskich Norm, o których mowa w art. 6z ust. 2 pkt 1. 2. Organ do spraw podmiotów krytycznych może nakazać przeprowadzenie audytu, o którym mowa w ust. 1, wraz z określeniem terminu przekazania sprawozdania z przeprowadzonego audytu. 3. Audyt może być prowadzony przez: 1) jednostkę certyfikującą akredytowaną lub upoważnioną do certyfikacji na zgodność z Polskimi Normami wskazanymi w akcie wykonawczym wydanym na podstawie ust. 9; 2) co najmniej dwóch audytorów, w tym jednego z ukończonym szkoleniem audytora wiodącego. 4. Jednostka certyfikująca lub audytorzy są obowiązani do zachowania w tajemnicy informacji uzyskanych w związku z przeprowadzaniem audytu, z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych i innych informacji prawnie chronionych. Audyt nie może być przeprowadzony przez osobę realizującą w podmiocie audytowanym zadania, o których mowa w art. 6z ust. 1, art. 6za ust. 1 oraz art. 6zb ust. 1, lub która realizowała te zadania w podmiocie audytowanym przez rok przed rozpoczęciem audytu.

			5. Na podstawie zebranych dokumentów i dowodów jednostka certyfikująca lub audytorzy sporządzają pisemne sprawozdanie z przeprowadzonego audytu i przekazuje je podmiotowi krytycznemu wraz z dokumentacją z przeprowadzonego audytu. 6. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do podmiotów krytycznych, które posiadają aktualne certyfikaty zgodności z odpowiednimi Polskimi Normami wskazanymi w akcie wykonawczym wydanym na podstawie ust. 9. 7. Podmiot krytyczny przedstawia kopię sprawozdania z przeprowadzonego audytu właściwemu organowi do spraw podmiotów krytycznych w terminie 7 dni roboczych od dnia jego otrzymania lub na uzasadniony wniosek Szefa Centrum. Kopię sprawozdania z przeprowadzonego audytu lub kopię certyfikatu przekazuje się za pomocą systemu, o którym mowa w art. 46 ustawy z dnia 5 lipca 2018 r. o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa albo na piśmie utrwalonym w postaci elektronicznej, opatrzonym kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem osobistym albo podpisem zaufanym, w przypadku braku możliwości dokonania zgłoszenia w systemie. 8. Usługodawcy prowadzący audyt lub certyfikację systemu zarządzania ciągłością działania powinni spełniać wymagania bezpieczeństwa osobowego i, jeśli ma to zastosowanie, przemysłowego w zakresie dostępu do informacji niejawnych o klauzuli „poufne”. 9. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia wykaz: 1) certyfikatów uprawniających do realizacji rozwiązań organizacyjno-technicznych; 2) certyfikatów uprawniających do przeprowadzenia audytów, uwzględniając zakres wiedzy specjalistycznej wymaganej od osób lub podmiotów legitymujących się poszczególnymi certyfikatami oraz wymagane doświadczenie; 3) Polskich Norm przeznaczonych do certyfikacji rozwiązań organizacyjno-technicznych. Art. 6zg. 1. Podmiot krytyczny zapewnia udział struktur organizacyjnych lub pracowników niezbędnych do zapewnienia niezakłóconego świadczenia usługi kluczowej w szkoleniach i ćwiczeniach, w tym w ćwiczeniach z zakresu

			obrony cywilnej, ochrony ludności, zarządzania kryzysowego oraz obronnych. 2. Szkolenia, o których mowa w ust. 1, polegają na nabywaniu lub aktualizacji wiedzy i umiejętności niezbędnych do realizacji przedsięwzięć z zakresu, o którym mowa w ust. 1. 3. Ćwiczenia, o których mowa w ust. 1, polegają na praktycznej realizacji zadań z zakresu, o którym mowa w ust. 1. 4. Podmiot krytyczny we współpracy z właściwym organem do spraw podmiotów krytycznych lub Szefem Centrum planuje i organizuje udział w szkoleniach i ćwiczeniach, o których mowa w ust. 1. Art. 6zh. 1. Podmiot krytyczny wyznacza osobę odpowiedzialną za utrzymywanie kontaktów z właściwymi podmiotami do spraw podmiotów krytycznych oraz Szefem Centrum, w szczególności zapewniającą koordynację obiegu informacji, zwaną dalej „osobą do kontaktów”. 2. Podmiot krytyczny wyznacza osobę do kontaktów w terminie 30 dni od dnia otrzymania informacji, o ujęciu w wykazie podmiotów świadczących usługi kluczowe. 3. Osoba do kontaktów: 1) jest pracownikiem podmiotu krytycznego; 2) korzysta z pełni praw publicznych; 3) posiada wiedzę, umiejętności i doświadczenie w zakresie zarządzania bezpieczeństwem, z uwzględnieniem przedmiotu działalności podmiotu świadczące usługę kluczową; 4) nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe; 5) spełnia wymagania bezpieczeństwa osobowego w zakresie dostępu do informacji niejawnych o klauzuli „poufne”. 4. Osoba do kontaktów podlega bezpośrednio organowi zarządzającemu podmiotu krytycznego. 5. O wyznaczeniu osoby do kontaktów podmiot krytyczny informuje niezwłocznie właściwy organ do spraw podmiotów krytycznych oraz Szefa

			Centrum, przekazując dane tej osoby obejmujące imię i nazwisko, numer telefonu oraz adres poczty elektronicznej. 6. Podmiot krytyczny zapewnia osobie do kontaktów organizacyjne i techniczne warunki realizacji zadań. Art. 6zi. 1. Podmiot krytyczny może prowadzić sprawdzenie przeszłości w przypadku swoich pracowników lub kandydatów na pracowników, którzy: 1) pełnią lub mogą pełnić newralgiczne role w strukturach organizacyjnych podmiotu krytycznego lub wykonywać zadania na jego rzecz; 2) są lub mogą być upoważnieni do posiadania bezpośredniego lub zdalnego dostępu do budynków i terenów podmiotu krytycznego, obiegu informacji lub systemów kontroli, w tym w związku z bezpieczeństwem podmiotu krytycznego. 2. Newralgiczną rolę w strukturach organizacyjnych podmiotu krytycznego lub przy wykonywaniu zadań na jego rzecz są osoby: 1) reprezentujące podmiot krytyczny samodzielnie lub łącznie z innymi osobami na podstawie statutu, umowy lub innego aktu założycielskiego; 2) pełniące funkcje kierownicze lub koordynacyjne; 3) wykonujące zadania związane z: a) procesami zapewniającymi niezakłócone świadczenie usługi kluczowej, b) funkcjonowaniem infrastruktury krytycznej niezbędnej do świadczenia usługi kluczowej. 3. Sprawdzenie przeszłości obejmuje: 1) potwierdzenie tożsamości osoby, która podlega sprawdzeniu przeszłości; 2) sprawdzenie rejestrów karnych tej osoby pod kątem przestępstw, które miałyby znaczenie dla zajmowanego stanowiska lub w przypadku ubiegania się o to stanowisko we wszystkich państwach pobytu z ostatnich 5 lat; 3) potwierdzenie informacji o zatrudnieniu, wykształceniu, zdobywaniu umiejętności, podnoszeniu kwalifikacji oraz wszystkich przerwach w zatrudnieniu z ostatnich 5 lat. 4. Wniosek podmiotu krytycznego w zakresie, o którym mowa w ust. 3 pkt 2, jest kierowany do właściwych organów państw członkowskich z uwzględnieniem:

				1) decyzji ramowej Rady 2009/315/WSiSW z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie organizacji wymiany informacji pochodzących z rejestru karnego pomiędzy państwami członkowskimi oraz treści tych informacji (metryka); 2) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/816 z dnia 17 kwietnia 2019 r. ustanawiające scentralizowany system służący do ustalania państw członkowskich posiadających informacje o wyrokach skazujących wydanych wobec obywateli państw trzecich i bezpaństwowców (ECRIS-TCN) na potrzeby uzupełnienia europejskiego systemu przekazywania informacji z rejestrów karnych oraz zmieniające rozporządzenie (UE) 2018/1726 (metryka). 2. Podmiot krytyczny powtarza sprawdzenia w regularnych odstępach czasu nieprzekraczających pięciu lat.";
Art. 13	Środki w zakresie odporności wprowadzane przez podmioty krytyczne			
	1. Państwa członkowskie zapewniają, aby podmioty krytyczne wprowadzały odpowiednie i proporcjonalne środki techniczne, środki bezpieczeństwa i środki organizacyjne służące zapewnieniu ich odporności, w oparciu o odpowiednie informacje dostarczone przez państwa członkowskie dotyczące oceny ryzyka państwa członkowskiego oraz wyników oceny ryzyka podmiotu krytycznego, w tym środki niezbędne w celu: a) zapobiegania incydom, z należyтым uwzględnieniem środków zmniejszania ryzyka związanego z katastrofami i przystosowania się do zmiany klimatu; b) zapewnienia odpowiedniej fizycznej ochrony ich budynków i terenów oraz infrastruktury krytycznej, z należyтым uwzględnieniem na przykład zainstalowania ogrodzeń, budowy barier, narzędzi i procedur monitorowania terenu podlegającego ochronie, sprzętu do wykrywania i kontroli dostępu; c) odpowiedzi na incydenty, stawiania im oporu i łagodzenia ich skutków, z należyтым uwzględnieniem wdrażania procedur i protokołów zarządzania ryzykiem i zarządzania kryzysowego, a także procedur ostrzegawczych;	T	Art. 1 pkt 8	j.w.

d) odtworzenia po incydentach, z należyтым uwzględnieniem środków na rzecz ciągłości działania oraz identyfikacji alter natywnych łańcuchów dostaw w celu przywrócenia świadczenia usługi kluczowej; e) zapewnienia odpowiedniego zarządzania bezpieczeństwem pracowników, z należyтым uwzględnieniem środków takich jak ustanowienie kategorii personelu wykonującego funkcje krytyczne, ustanowienie praw dostępu do budynków i terenów, infrastruktury krytycznej i informacji szczególnie chronionych, ustanowienie procedur sprawdzenia przeszłości zgodnie z art. 14, wyznaczenie kategorii osób podlegających takim procedurom sprawdzenia przeszłości oraz określenie odpowiednich wymogów szkoleniowych i kwalifikacji; f) zwiększania świadomości odpowiedniego personelu na temat środków, o których mowa w lit. a)–e), z należyтым uwzględnieniem szkoleń, materiałów informacyjnych i ćwiczeń. Do celów akapitu pierwszego lit. e) państwa członkowskie zapewniają, aby podmioty krytyczne uwzględniały personel zewnętrznych dostawców usług przy określaniu kategorii personelu, który wykonuje funkcje krytyczne. 2. Państwa członkowskie zapewniają, aby podmioty krytyczne posiadały i stosowały plan zwiększania odporności lub równoważny dokument lub równoważne dokumenty opisujące środki zastosowane na podstawie ust. 1. W przypadku gdy podmioty krytyczne sporządziły dokumenty lub zastosowały środki zgodnie z ustanowionymi w innych aktach prawnych obowiązkami, które są istotne dla środków określonych w ust. 1, podmioty te mogą skorzystać z tych dokumentów i środków do spełnienia wymogów określonych w niniejszym artykule. Wykonując swoje funkcje nadzorcze, właściwy organ może uznać istniejące środki w zakresie zwiększania odporności zastosowane przez podmiot krytyczny, które w odpowiedni i proporcjonalny sposób obejmują środki techniczne, środki bezpieczeństwa i środki organizacyjne, o których mowa w ust. 1, za spełniające – w całości lub w części – obowiązki wynikające z niniejszego artykułu. 3. Państwa członkowskie zapewniają, aby każdy podmiot krytyczny wyznaczył urzędnika łącznikowego lub jego odpowiednika jako punkt kontaktowy z właściwymi organami.			

	4. Na wniosek państwa członkowskiego, które zidentyfikowało podmiot krytyczny, oraz za zgodą zainteresowanego podmiotu krytycznego Komisja organizuje misje doradcze – zgodnie z ustaleniami określonymi w art. 18 ust. 6, 8 i 9 – w celu zapewnienia zainteresowanemu podmiotowi krytycznemu doradztwa w zakresie wypełniania przez niego obowiązków na podstawie rozdziału III. Misja doradcza zgłasza swoje ustalenia Komisji, danemu państwu członkowskiemu oraz zainteresowanemu podmiotowi krytycznemu. 5. Po konsultacji z Grupą ds. Odporności Podmiotów Krytycznych, o której mowa w art. 19, Komisja przyjmuje niewiążące wytyczne w celu doprecyzowania środków technicznych, środków bezpieczeństwa i środków organizacyjnych, które można wprowadzić na podstawie ust. 1 niniejszego artykułu. 6. Komisja przyjmuje akty wykonawcze w celu określenia niezbędnych specyfikacji technicznych i metodycznych związanych ze stosowaniem środków, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 24 ust. 2.			
Art. 14	Sprawdzenie przeszłości			
	1. Państwa członkowskie określają warunki, na podstawie których podmiot krytyczny może – w należycie uzasadnionych przypadkach i z uwzględnieniem oceny ryzyka państwa członkowskiego – składać wnioski o sprawdzenie przeszłości osób, które: a) pełnią niewrażliwe role w podmiocie krytycznym lub na jego rzecz, w szczególności w odniesieniu do odporności podmiotu krytycznego; b) są upoważnione do posiadania bezpośredniego lub zdalnego dostępu do budynków i terenów podmiotu krytycznego, jego informacji lub systemów kontroli, w tym w związku z bezpieczeństwem podmiotu krytycznego; c) są brane pod uwagę przy rekrutacji na stanowiska objęte kryteriami, określonymi w lit. a) lub b). 2. Wnioski, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, są rozpatrywane w rozsądnym terminie i przetwarzane zgodnie z krajowymi przepisami i procedurami oraz z odpowiednim i mającym zastosowanie prawem Unii, w tym z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 i dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/680 (.). Sprawdzanie przeszłości musi	T	Art. 1 pkt 8	j.w.

	być proporcjonalne i ściśle ograniczone do tego, co jest konieczne. Przeprowadza się je wyłącznie w celu oceny potencjalnego ryzyka dla bezpieczeństwa odnośnego podmiotu krytycznego. 3. W ramach sprawdzenia przeszłości, o którym mowa w ust. 1, dokonuje się co najmniej: a) potwierdzenia tożsamość osoby, która podlega sprawdzeniu przeszłości; b) sprawdzenia rejestrów karnych tej osoby pod kątem przestępstw, które miałyby znaczenie dla danego stanowiska; Podczas przeprowadzania sprawdzenia przeszłości państwa członkowskie wykorzystują europejski system przekazywania informacji z rejestrów karnych zgodnie z procedurami określonymi w decyzji ramowej 2009/315/WSiSW oraz, w razie potrzeby i w stosownych przypadkach, w rozporządzeniu (UE) 2019/816 w celu uzyskania informacji z rejestrów karnych prowadzonych przez inne państwa członkowskie. Organy centralne, o których mowa w art. 3 ust. 1 decyzji ramowej 2009/315/WSiSW oraz w art. 3 pkt 5 rozporządzenia (UE) 2019/816, udzielają odpowiedzi na wnioski o przekazanie takich informacji w terminie 10 dni roboczych od dnia otrzymania wniosku zgodnie z art. 8 ust. 1 decyzji ramowej 2009/315/WSiSW.			
Art. 15	Zgłaszanie incydentów			
	1. Państwa członkowskie zapewniają, aby podmioty krytyczne bez zbędnej zwłoki zgłaszały właściwemu organowi incydenty, które istotnie zakłócają lub mogą istotnie zakłócać świadczenie usług kluczowych. Państwa członkowskie zapewniają, aby podmioty krytyczne dokonały, chyba że jest to niemożliwe z operacyjnego punktu widzenia, zgłoszenia wstępnego –nie później niż 24 godziny od chwili uzyskania wiedzy o zaistnieniu incydentu, a następnie, w stosownych przypadkach, przedłożyły szczegółowe sprawozdanie w terminie nie dłuższym niż jeden miesiąc od zaistnienia incydentu. W celu określenia wagi zakłócenia uwzględnia się w szczególności następujące parametry: a) liczba i odsetek użytkowników dotkniętych zakłóceniem; b) czas trwania zakłócenia;	T	Art. 1 pkt 8	j.w.

c) obszar geograficzny, którego dotyczy zakłócenie, z uwzględnieniem tego, czy obszar jest geograficznie odizolowany. W przypadku gdy incydent ma lub może mieć znaczący wpływ na ciągłość świadczenia usług kluczowych na rzecz co naj mniej sześciu państw członkowskich lub w co najmniej sześciu państwach członkowskich, właściwe organy państw członkowskich, których incydent ten dotyczy, powiadamiają o tym incydencie Komisję. 2. Zgłoszenia, o których mowa w ust. 1 akapit pierwszy, muszą zawierać wszelkie dostępne informacje, których właściwy organ potrzebuje, aby zrozumieć charakter, przyczynę i ewentualne konsekwencje incydentu, w tym wszelkie dostępne informacje niezbędne do ustalenia, czy dany incydent ma wpływ transgraniczny. Zgłoszenia takie nie mogą narażać podmiotów krytycznych na zwiększoną odpowiedzialność. 3. Na podstawie informacji przekazanych przez podmiot krytyczny w zgłoszeniu, o którym mowa w ust. 1, odpowiedni właściwy organ – za pośrednictwem pojedynczego punktu kontaktowego – informuje o tym incydencie pojedynczy punkt kontaktowy innego państwa członkowskiego, którego dotyczy incydent, jeżeli incydent ma lub może mieć istotny wpływ na podmioty krytyczne oraz na ciągłość świadczenia usług kluczowych na rzecz co najmniej jednego innego państwa członkowskiego lub w co najmniej jednym innym państwie członkowskim. Pojedyncze punkty kontaktowe wysyłając i otrzymując informacje zgodnie z akapitem pierwszym traktują te informacje w sposób zapewniający zachowanie ich poufności zgodnie z prawem Unii lub prawem krajowym, chroniąc tym samym bezpieczeństwo i interesy handlowe danego podmiotu krytycznego. 4. Jak najszybciej po otrzymaniu zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1, zainteresowany właściwy organ przekazuje zainteresowanemu podmiotowi krytycznemu odpowiednie informacje zwrotne, w tym informacje, które mogą pomóc podmiotowi krytycznemu w skutecznej odpowiedzi na dany incydent. Państwa członkowskie informują opinię publiczną, jeżeli stwierdzą, że leży to w interesie publicznym.			

Art. 16	Normy			
	Aby wspierać spójne wdrażanie niniejszej dyrektywy, państwa członkowskie zachęcają, w przypadkach gdy może to być przydatne i nie narzucając ani nie faworyzując stosowania określonego rodzaju technologii, do stosowania europejskich i międzynarodowych norm i specyfikacji technicznych istotnych dla środków w zakresie bezpieczeństwa i w zakresie odporności mających zastosowanie do podmiotów krytycznych.	T	Art. 1 pkt 8	j.w.
Art. 17	Identyfikowanie podmiotów krytycznych o szczególnym znaczeniu europejskim			
	1. Podmiot uznaje się za podmiot krytyczny o szczególnym znaczeniu europejskim, w przypadku gdy: a) zidentyfikowano go jako podmiot krytyczny na podstawie art. 6 ust. 1; b) świadczy on te same lub podobne usługi kluczowe na rzecz co najmniej sześciu państw członkowskich lub w co naj mniej sześciu państwach członkowskich; oraz c) powiadomiono go o tym fakcie na podstawie ust. 3 niniejszego artykułu. 2. Państwa członkowskie zapewniają, aby po powiadomieniu, o którym mowa w art. 6 ust. 3, podmiot krytyczny poinformował swój właściwy organ o tym, czy świadczy usługi kluczowe na rzecz co najmniej sześciu państw członkowskich lub w co najmniej sześciu państwach członkowskich. W takim przypadku państwa członkowskie zapewniają, aby podmiot krytyczny informował swój właściwy organ o usługach kluczowych, które świadczy na rzecz tych państw członkowskich lub w tych państwach członkowskich, a także o państwach członkowskich, na rzecz których lub w których świadczy takie usługi kluczowe. Państwa członkowskie bez zbędnej zwłoki przekazują Komisji dane identyfikacyjne takich podmiotów krytycznych oraz informacje, które podmioty krytyczne przekazują na podstawie niniejszego ustępu. Komisja prowadzi konsultacje z właściwym organem państwa członkowskiego, które zidentyfikowało podmiot krytyczny, o którym mowa w akapicie pierwszym, właściwym organem innych zainteresowanych państw członkowskich oraz z odnośnym podmiotem krytycznym. W trakcie tych konsultacji każde państwo	T	Art. 1 pkt 8	Art. 6zj. 1. Podmiot krytyczny informuje właściwy organ do spraw podmiotów krytycznych oraz Pojedynczy Punkt Kontaktowy o fakcie świadczenia usługi kluczowej na rzecz co najmniej sześciu państw członkowskich Unii Europejskiej lub w co najmniej sześciu państwach członkowskich Unii Europejskiej. 2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, właściwy organ do spraw podmiotów krytycznych, za pośrednictwem Pojedynczego Punktu Kontaktowego informuje Komisję Europejską o potencjalnym podmiocie krytycznym o szczególnym znaczeniu europejskim, przekazując dane, o których mowa w art. 6s ust. 1 pkt 1-7. Art. 6zk.1. Właściwy organ do spraw podmiotów krytycznych, za pośrednictwem Pojedynczego Punktu Kontaktowego, inicjuje i prowadzi konsultacje z Komisją Europejską oraz właściwymi organami państw członkowskich Unii Europejskiej w celu ustalenia, czy podmiot krytyczny świadczący usługę kluczową na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, świadczy ją na rzecz co najmniej sześciu państw członkowskich Unii Europejskiej lub w co najmniej sześciu państwach członkowskich Unii Europejskiej. 2. Na podstawie ustaleń będących wynikiem konsultacji właściwy organ do spraw podmiotów krytycznych informuje podmiot krytyczny, o którym mowa w art. 6zj ust. 1, o uznaniu za podmiot krytyczny o szczególnym

członkowskie informuje Komisję o tym, czy uważa, że usługi świadczone na jego rzecz przez podmiot krytyczny stanowią usługi kluczowe. 3. Jeżeli na podstawie konsultacji, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, Komisja stwierdzi, że zainteresowany podmiot krytyczny świadczy usługi kluczowe na rzecz co najmniej sześciu państw członkowskich lub w co najmniej sześciu państwach członkowskich, Komisja powiadamia ten podmiot krytyczny za pośrednictwem jego właściwego organu, że uznaje się go za podmiot krytyczny o szczególnym znaczeniu europejskim i informuje ten podmiot krytyczny o obowiązkach spoczywających na nim na podstawie niniejszego rozdziału oraz o dniu, od którego obowiązki te mają wobec niego zastosowanie. Po tym jak Komisja poinformuje właściwy organ o swojej decyzji o uznaniu danego podmiotu krytycznego za podmiot krytyczny o szczególnym znaczeniu europejskim, właściwy organ bez zbędnej zwłoki powiadamia o tym fakcie ten podmiot krytyczny. 4. Niniejszy rozdział stosuje się do odnośnego podmiotu krytycznego o szczególnym znaczeniu europejskim, począwszy od dnia otrzymania powiadomienia, o którym mowa w ust. 3 niniejszego artykułu.			znaczeniu europejskim oraz obowiązkach z tym związanych, w szczególności obowiązkach, o których mowa w rozdziale 8 ustawy. Art. 6zl. 1. Właściwy organ do spraw podmiotów krytycznych, we współpracy z Pojedynczym Punktem Kontaktowym zapewnia współpracę z Komisją Europejską oraz właściwymi organami państw członkowskich, na rzecz którego lub w którym jest świadczona usługa kluczowa, w tym prowadzi wymianę informacji w zakresie: 1) oceny ryzyka podmiotu krytycznego o szczególnym znaczeniu europejskim; 2) wdrażania odpowiednich i proporcjonalnych do wyników oceny ryzyka rozwiązań organizacyjno-technicznych służących zapewnieniu odporności tego podmiotu; 3) działań z zakresu nadzoru oraz egzekwowania przepisów ustawy przez właściwy organ do spraw podmiotów krytycznych. 2. Właściwy organ do spraw podmiotów krytycznych, we współpracy z Pojedynczym Punktem Kontaktowym zapewnia współpracę z Komisją Europejską w zakresie zapewnienia obsługi misji doradczej, w tym: 1) konsultuje program misji doradczej; 2) koordynuje realizację czynności związanych z dostępem przedstawicieli misji doradczej do informacji oraz budynków, terenów i infrastruktury krytycznej podmiotu krytycznego o szczególnym znaczeniu europejskim; 3) przeprowadza analizę sprawozdania z ustaleń misji doradczej; 3. Właściwy organ do spraw podmiotów krytycznych we współpracy z Pojedynczym Punktem Kontaktowym: 1) po dokonaniu analizy sprawozdania z ustaleń misji doradczej, przedkłada Komisji Europejskiej informację o stopniu wdrożenia rozwiązań organizacyjno-technicznych służących zapewnieniu odporności podmiotu krytycznego o szczególnym znaczeniu europejskim lub przedkłada rekomendacje w zakresie zwiększenia odporności tego podmiotu, w celu wydania przez Komisję Europejską opinii dotyczącej wywiązywania się z nałożonych obowiązków przez ten podmiot lub wskazującej środki, które można wprowadzić, aby zwiększyć odporność tego podmiotu;

				2) przekazuje opinię, o której mowa w pkt 1, podmiotowi krytycznemu o szczególnym znaczeniu europejskim oraz zapewnia wsparcie w przypadku konieczności wdrożenia dodatkowych środków zwiększających odporność; 3) informuje Komisję Europejską oraz właściwe organy państw członkowskich, na rzecz którego lub w którym jest świadczona usługa kluczowa, o środkach zwiększających odporność, wprowadzonych z uwzględnieniem opinii, o której mowa w pkt 1, albo informację o braku konieczności wprowadzania tych środków.";
Art. 18	Misje doradcze			
	1. Na wniosek państwa członkowskiego, które zidentyfikowało podmiot krytyczny o szczególnym znaczeniu europejskim jako podmiot krytyczny zgodnie z art. 6 ust. 1, Komisja organizuje misję doradczą w celu oceny środków wprowadzonych przez ten podmiot krytyczny z myślą o wypełnianiu obowiązków spoczywających na nim na podstawie rozdziału III. 2. Z własnej inicjatywy lub na wniosek co najmniej jednego państwa członkowskiego, na rzecz którego lub w którym świadczona jest usługa kluczowa, Komisja organizuje misję doradczą, o której mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, pod warunkiem że zgodzi się na to państwo członkowskie, które zidentyfikowało podmiot krytyczny o szczególnym znaczeniu europejskim jako podmiot krytyczny zgodnie z art. 6 ust. 1. 3. Na uzasadniony wniosek Komisji lub co najmniej jednego państwa członkowskiego, na rzecz którego lub w którym świadczona jest usługa kluczowa, państwo członkowskie, które zidentyfikowało podmiot krytyczny o szczególnym znaczeniu europejskim jako podmiot krytyczny zgodnie z art. 6 ust. 1, dostarcza Komisji: a) odpowiednie części oceny ryzyka podmiotu krytycznego; b) wykaz odnośnych środków wprowadzonych zgodnie z art. 13; c) informacje o działaniach z zakresu nadzoru lub egzekwowania przepisów, które zgodnie z art. 21 i 22 podjął wobec tego podmiotu krytycznego jego właściwy organ, w tym na temat przeprowadzonych ocen zgodności lub wydanych nakazów.	T	Art. 1 pkt 8	j.w.

4. Misja doradcza przedkłada sprawozdanie ze swoich ustaleń Komisji, państwu członkowskiemu, które zidentyfikowało podmiot krytyczny o szczególnym znaczeniu europejskim jako podmiot krytyczny zgodnie z art. 6 ust. 1, państwowi członkowskiemu, na rzecz których lub w których świadczona jest usługa kluczowa, oraz podmiotowi krytycznemu, którego dotyczy misja, w terminie trzech miesięcy od zakończenia misji doradczej. Państwa członkowskie, na rzecz których lub w których świadczona jest usługa kluczowa, analizują sprawozdanie, o którym mowa w akapicie pierwszym, i w stosownych przypadkach doradzają Komisji w kwestii tego, czy dany podmiot krytyczny o szczególnym znaczeniu europejskim wywiązuje się z obowiązków spoczywających na nim na podstawie rozdziału III, oraz – w stosownych przypadkach – w kwestii tego, jakie środki można wprowadzić, aby zwiększyć odporność tego podmiotu krytycznego. Na podstawie porad, o których mowa w akapicie drugim niniejszego ustępu, Komisja przekazuje państwu członkowskiemu, które zidentyfikowało podmiot krytyczny o szczególnym znaczeniu europejskim jako podmiot krytyczny zgodnie z art. 6 ust. 1, państwowi członkowskiemu, na rzecz których lub w których świadczona jest usługa kluczowa, oraz temu podmiotowi krytycznemu swoją opinię na temat tego, czy ten podmiot krytyczny wywiązuje się z obowiązków spoczywających na nim na podstawie rozdziału III, oraz – w stosownych przypadkach – jakie środki można wprowadzić, aby zwiększyć odporność tego podmiotu krytycznego. Państwo członkowskie, które zidentyfikowało podmiot krytyczny o szczególnym znaczeniu europejskim jako podmiot krytyczny zgodnie z art. 6 ust. 1, zapewnia, by jego właściwy organ i odnośny podmiot krytyczny uwzględniły opinię, o której mowa w akapicie trzecim niniejszego ustępu, i przekazuje Komisji oraz państwowi członkowskiemu, na rzecz których lub w których świadczona jest usługa kluczowa, informacje na temat środków, jakie podjęło na podstawie tej opinii. 5. Każda misja doradcza składa się z ekspertów z państwa członkowskiego, w którym znajduje się podmiot krytyczny o szczególnym znaczeniu europejskim, ekspertów z państw członkowskich, na rzecz których lub w których świadczona jest usługa kluczowa, oraz z przedstawicieli Komisji. Te państwa członkowskie mogą proponować kandydatów do uczestnictwa w misji doradczej. Komisja, po konsultacji z państwem członkowskiemu, które zidentyfikowało podmiot krytyczny o szczególnym znaczeniu europejskim jako podmiot krytyczny zgodnie z art. 6 ust.			

1, wybiera i powołuje członków każdej misji doradczej zgodnie z ich kwalifikacjami zawodowymi, zapewniając, w miarę możliwości, aby reprezentowali wszystkie te państwa członkowskie w sposób zrównoważony pod względem geograficznym. W razie potrzeby członkowie misji doradczej muszą posiadać ważne i odpowiednie poświadczenie bezpieczeństwa osobowego. Komisja ponosi koszty związane z uczestnictwem w misjach doradczych. Komisja organizuje program każdej misji doradczej po konsultacji z członkami danej misji doradczej oraz w porozumieniu z państwem członkowskim, które zidentyfikowało podmiot krytyczny o szczególnym znaczeniu europejskim jako podmiot krytyczny zgodnie z art. 6 ust. 1. 6. Komisja przyjmuje akt wykonawczy, w którym ustanawia przepisy dotyczące rozwiązań proceduralnych w zakresie wniosków o organizację misji doradczych, rozpatrywania takich wniosków, prowadzenia misji doradczych i opracowywania sprawozdań z tych misji oraz postępowania w zakresie przekazywania opinii Komisji, o której to opinii mowa w ust. 4 akapit trzeci niniejszego artykułu, i informowania o podjętych środkach, z należyтым uwzględnieniem poufności i ochrony tajemnicy handlowej w zakresie odnośnych informacji. Ten akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 24 ust. 2. 7. Państwa członkowskie zapewniają, aby podmioty krytyczne o szczególnym znaczeniu europejskim zapewniały misjom doradczym dostęp do informacji, systemów i obiektów związanych ze świadczeniem ich usług kluczowych, które są niezbędne do prowadzenia danej misji doradczej. 8. Misje doradcze realizowane są zgodnie z obowiązującym prawem krajowym państwa członkowskiego, na terytorium którego się odbywają, z poszanowaniem odpowiedzialności tego państwa członkowskiego za bezpieczeństwo narodowe i ochronę jego interesów w zakresie bezpieczeństwa. 9. Organizując misje doradcze, Komisja bierze pod uwagę sprawozdania z inspekcji przeprowadzonych przez Komisję na podstawie rozporządzeń (WE) nr 725/2004 i (WE) nr 300/2008 oraz sprawozdania z monitorowania przeprowadzonego przez Komisję na podstawie dyrektywy 2005/65/WE w odniesieniu do odnośnego podmiotu krytycznego. 10. Komisja informuje Grupę ds. Odporności Podmiotów Krytycznych, o której mowa w art. 19, o każdym przypadku zorganizowania misji doradczej. Państwo			

	członkowskie, na terenie którego odbyła się misja doradcza, oraz Komisja informują również Grupę ds. Odporności Podmiotów Krytycznych o głównych wnioskach misji doradczej i zebranych doświadczeniach w celu promowania wzajemnego uczenia się.			
Art. 19	Grupa ds. Odporności Podmiotów Krytycznych			
	1. Niniejszym ustanawia się Grupę ds. Odporności Podmiotów Krytycznych. Grupa ds. Odporności Podmiotów Krytycznych wspiera Komisję i ułatwia współpracę między państwami członkowskimi oraz wymianę informacji na temat kwestii związanych z niniejszą dyrektywą. 2. Grupa ds. Odporności Podmiotów Krytycznych składa się z przedstawicieli państw członkowskich i Komisji posiadających, w stosownych przypadkach, poświadczenie bezpieczeństwa osobowego. Jeżeli jest to istotne dla wykonywania powierzonych jej zadań, Grupa ds. Odporności Podmiotów Krytycznych może zaprosić do udziału w swoich pracach odpowiednie zainteresowane strony. Na wniosek Parlamentu Europejskiego Komisja może zaprosić ekspertów z Parlamentu Europejskiego do udziału w posiedzeniach Grupy ds. Odporności Podmiotów Krytycznych. Grupie ds. Odporności Podmiotów Krytycznych przewodniczy przedstawiciel Komisji. 3. Zadania Grupy ds. Odporności Podmiotów Krytycznych są następujące: a) wspieranie Komisji w pomocy państwom członkowskim w zwiększaniu ich zdolności do zapewniania odporności podmiotów krytycznych zgodnie z niniejszą dyrektywą; b) analizowanie strategii w celu określenia najlepszych praktyk w odniesieniu do tych strategii; c) ułatwianie wymiany najlepszych praktyk w odniesieniu do identyfikacji podmiotów krytycznych przez państwa członkowskie zgodnie z art. 6 ust. 1, w tym w odniesieniu do transgranicznych i międzysektorowych zależności oraz czynników ryzyka i incydentów;	N	Dotyczy kompetencji Grupy ds. Odporności Podmiotów Krytycznych	

d) w stosownych przypadkach wnoszenie wkładu w przygotowywanie dokumentów dotyczących odporności na poziomie Unii odnośnie do kwestii związanych z niniejszą dyrektywą; e) wnoszenie wkładu w przygotowywanie wytycznych, o których mowa w art. 7 ust. 3 i art. 13 ust. 5, oraz, na wniosek, wszelkich aktów delegowanych lub wykonawczych przyjętych zgodnie z niniejszą dyrektywą; f) analizowanie sprawozdań podsumowujących, o których mowa w art. 9 ust. 3 z myślą o promowaniu wymiany najlepszych praktyk co do działań podejmowanych zgodnie z art. 15 ust. 3; g) wymiana najlepszych praktyk dotyczących zgłaszania incydentów, o którym mowa w art. 15; h) omawianie sprawozdań podsumowujących misji doradczych i zebranych doświadczeń zgodnie z art. 18 ust. 10; i) wymiana informacji i najlepszych praktyk dotyczących innowacji, badań i rozwoju w zakresie odporności podmiotów krytycznych zgodnie z niniejszą dyrektywą; j) w stosownych przypadkach, wymiana informacji w sprawach dotyczących odporności podmiotów krytycznych z odpo wiednimi instytucjami, organami i jednostkami organizacyjnymi Unii. W terminie do dnia 17 stycznia 2025 r., a następnie co dwa lata, Grupa ds. Odporności Podmiotów Krytycznych opracowuje program prac w odniesieniu do działań, jakie mają zostać podjęte na rzecz realizacji jej celów i zadań. Ten program prac musi być spójny z wymogami i celami niniejszej dyrektywy. 5. Grupa ds. Odporności Podmiotów Krytycznych spotyka się regularnie, w każdym razie co najmniej raz w roku, z Grupą Współpracy ustanowioną na podstawie dyrektywy (UE) 2022/2555 w celu propagowania i ułatwiania współpracy i wymiany informacji. 6. Komisja może przyjmować akty wykonawcze określające rozwiązania proceduralne niezbędne do funkcjonowania Grupy ds. Odporności Podmiotów			

	Krytycznych, z poszanowaniem art. 1 ust. 4. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 24 ust. 2. 7. Komisja przekazuje Grupie ds. Odporności Podmiotów Krytycznych sprawozdanie podsumowujące dotyczące informacji przekazanych przez państwa członkowskie zgodnie z art. 4 ust. 3 i art. 5 ust. 4 w terminie do dnia 17 stycznia 2027 r., a następnie w razie potrzeby i co najmniej raz na cztery lata.			
Art. 20	Wsparcie Komisji na rzecz właściwych organów i podmiotów krytycznych			
	1. Komisja wspiera w stosownych przypadkach państwa członkowskie i podmioty krytyczne w wypełnianiu ich obowiązków przewidzianych w niniejszej dyrektywie. Komisja przygotowuje ogólnounijny przegląd transgranicznych i międzysektorowych czynników ryzyka związanych ze świadczeniem usług kluczowych, organizuje misje doradcze, o których mowa w art. 13 ust. 4 i art. 18, oraz ułatwia wymianę informacji między państwami członkowskimi i ekspertami w całej Unii. 2. Komisja uzupełnia działania państw członkowskich, o których mowa w art. 10, opracowując najlepsze praktyki, materiały zawierające wytyczne i metodyki oraz organizując transgraniczne działania szkoleniowe i ćwiczenia w celu sprawdzania odporności podmiotów krytycznych. 3. Komisja informuje państwa członkowskie o dostępnych dla nich na poziomie Unii zasobach finansowych przeznaczonych na zwiększanie odporności podmiotów krytycznych.	N		Dotyczy kompetencji Komisji
Art. 21	Nadzór i egzekwowanie przepisów			
	1. W celu oceny, czy podmioty zidentyfikowane przez państwa członkowskie, zgodnie z art. 6 ust. 1, jako podmioty krytyczne wypełniają obowiązki ustanowione w niniejszej dyrektywie, państwa członkowskie zapewniają właściwym organom uprawnienia i środki do: a) przeprowadzania kontroli na miejscu w zakresie infrastruktury krytycznej oraz budynków i terenów wykorzystywanych przez podmiot krytyczny do świadczenia	T	Art. 1 pkt 8	Art. 6zm. 1. Nadzór w zakresie stosowania przepisów ustawy sprawują organy do spraw podmiotów krytycznych w zakresie: 1) w zakresie spełniania przez podmioty krytyczne wymogów bezpieczeństwa dotyczących świadczenia usług kluczowych; 2) wykonywania przez podmioty krytyczne obowiązków wynikających z ustawy dotyczących przeciwdziałania zagrożeniom dla świadczonych usług kluczowych i zgłaszania incydentów istotnych.

usług kluczowych, oraz prowadzenia zdalnego nadzoru nad środkami stosowanymi przez podmioty krytyczne zgodnie z art. 13; b) przeprowadzania lub zlecenia audytów dotyczących podmiotów krytycznych. 2. Państwa członkowskie zapewniają właściwym organom uprawnienia i środki, gdy jest to konieczne w celu wykonywania przez nie ich zadań określonych w niniejszej dyrektywie, umożliwiające zobowiązanie podmiotów na podstawie dyrektywy (UE) 2022/2555 zidentyfikowanych przez państwa członkowskie, na podstawie niniejszej dyrektywy, jako podmioty krytyczne, do przekazania w rozsądnym terminie ustalonym przez te organy: a) informacji koniecznych do oceny, czy działania podjęte przez te podmioty w celu zapewnienia ich odporności spełniają wymogi określone w art. 13; b) dowodów potwierdzających skuteczne wdrożenie tych środków, w tym wyników audytu przeprowadzonego na koszt tego podmiotu przez wybranego przez niego niezależnego i wykwalifikowanego audytora. Zwracając się o przekazanie tych informacji, właściwe organy podają cel tego żądania i określają, jakie informacje są wymagane. 3. Bez uszczerbku dla możliwości nakładania sankcji zgodnie z art. 22 właściwe organy mogą, po przeprowadzeniu działań nadzorczych, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, lub oceny informacji, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, nakazać odnośnym podmiotom krytycznym podjęcie koniecznych i proporcjonalnych działań w celu wyeliminowania wszelkiego stwierdzonego naruszenia niniejszej dyrektywy w rozsądnym terminie ustalonym przez te organy oraz poinformowanie tych organów o podjętych działaniach. Nakazy te muszą uwzględniać w szczególności wagę naruszenia. 4. Państwo członkowskie zapewnia, aby uprawnienia określone w ust. 1, 2 i 3 mogły być wykonywane wyłącznie z zastrzeżeniem odpowiednich gwarancji prawnych. Takie gwarancje muszą zapewniać w szczególności wykonywanie tych uprawnień w sposób obiektywny, przejrzysty i proporcjonalny oraz należyte zabezpieczenie praw i prawnie uzasadnionych interesów, takich jak ochrona tajemnicy przedsiębiorstwa i tajemnicy handlowej, podmiotów krytycznych, których to		2. W ramach nadzoru, o którym mowa w ust. 1, organ do spraw podmiotów krytycznych: 1) prowadzi kontrole podmiotów krytycznych oraz infrastruktury krytycznej należącej do tych podmiotów; 2) przeprowadza lub zleca audyt zintegrowanego systemu zarządzania bezpieczeństwem świadczenia usługi kluczowej, w zakresie obejmującym wdrożenie rozwiązań uwzględniających Polskiej Normy, o których mowa w art. 6z ust. 2; 3) nakłada kary pieniężne na podmioty krytyczne. Art. 6zn. Do kontroli realizowanej wobec podmiotów: 1) będących przedsiębiorcami stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców; 2) niebędących przedsiębiorcami stosuje się przepisy ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o kontroli w administracji rządowej określające zasady i tryb przeprowadzania kontroli. Art. 6zo. Osoba prowadząca czynności kontrolne wobec podmiotów będących przedsiębiorcami ma prawo do: 1) swobodnego wstępu i poruszania się po terenie podmiotu kontrolowanego bez obowiązku uzyskiwania przepustki; 2) wglądu do dokumentów dotyczących działalności podmiotu kontrolowanego, pobierania za pokwitowaniem oraz zabezpieczania dokumentów związanych z zakresem kontroli, z zachowaniem przepisów o tajemnicy prawnie chronionej; 3) sporządzania, a w razie potrzeby żądania sporządzenia, niezbędnych do kontroli kopii, odpisów lub wyciągów z dokumentów oraz zestawień lub obliczeń; 4) przetwarzania danych osobowych w zakresie niezbędnym do realizacji celu kontroli; 5) żądania złożenia ustnych lub pisemnych wyjaśnień w sprawach dotyczących zakresu kontroli; 6) przeprowadzania oględzin urządzeń, nośników oraz systemów informacyjnych. Art. 6zp. 1. Kontrolowane podmioty zapewniają osobie prowadzącej czynności kontrolne warunki niezbędne do sprawnego przeprowadzenia kontroli, w szczególności przez zapewnienie niezwłocznego przedstawienia

	dotyczy, w tym prawa do bycia wysłuchanym, prawa do obrony oraz prawa do skutecznego środka odwoławczego przed niezależnym sądem. 5. Państwa członkowskie zapewniają, aby w przypadku, gdy właściwy organ na podstawie niniejszej dyrektywy prze prowadzi, zgodnie z niniejszym artykułem, ocenę spełniania przez podmiot krytyczny jego obowiązków, ten właściwy organ informował właściwe organy odnośnych państw członkowskich na podstawie dyrektywy (UE) 2022/2555 W tym celu państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy na podstawie niniejszej dyrektywy mogły zwracać się do właściwych organów na podstawie dyrektywy (UE) 2022/2555 o skorzystanie przez nie z ich uprawnień w zakresie nadzoru i egzekwowania przepisów w odniesieniu do podmiotu na podstawie tej dyrektywy, który to podmiot został zidentyfikowany jako podmiot krytyczny na podstawie niniejszej dyrektywy. W tym celu państwa członkowskie zapewniają, by właściwe organy na podstawie niniejszej dyrektywy współpracowały i prowadziły wymianę informacji z właściwymi organami na podstawie dyrektywy (UE) 2022/2555.		żądanych dokumentów, terminowego udzielania ustnych i pisemnych wyjaśnień w sprawach objętych kontrolą, udostępniania niezbędnych urządzeń technicznych, a także sporządzania we własnym zakresie kopii lub wydruków dokumentów oraz informacji zgromadzonych na nośnikach, w urządzeniach lub w systemach informacyjnych. 2. Podmiot kontrolowany dokonuje potwierdzenia za zgodność z oryginałem sporządzonych kopii lub wydruków, o których mowa w ust. 1. W przypadku odmowy potwierdzenia za zgodność z oryginałem potwierdza je osoba prowadząca czynności kontrolne, o czym czyni wzmiankę w protokole kontroli. Art. 6zq. 1.Osoba prowadząca czynności kontrolne wobec podmiotów krytycznych ustala stan faktyczny na podstawie dowodów zebranych w toku kontroli, w szczególności dokumentów, przedmiotów, oględzin oraz ustnych lub pisemnych wyjaśnień i oświadczeń. 2. Osoba prowadząca czynności kontrolne wobec podmiotów będących przedsiębiorcami przedstawia przebieg przeprowadzonej kontroli w protokole kontroli. 3. Protokół kontroli zawiera: 1) wskazanie nazwy albo imienia i nazwiska oraz adresu podmiotu kontrolowanego; 2) imię i nazwisko osoby reprezentującej podmiot kontrolowany oraz nazwę organu reprezentującego ten podmiot; 3) imię i nazwisko, stanowisko oraz numer upoważnienia osoby prowadzącej czynności kontrolne; 4) datę rozpoczęcia i zakończenia czynności kontrolnych; 5) określenie przedmiotu i zakresu kontroli; 6) opis stanu faktycznego ustalonego w toku kontroli oraz inne informacje mające istotne znaczenie dla przeprowadzonej kontroli, w tym zakres, przyczyny i skutki stwierdzonych nieprawidłowości; 7) wyszczególnienie załączników. 4. Protokół kontroli podpisują osoba prowadząca czynności kontrolne oraz osoba reprezentująca podmiot kontrolowany.

			5. Przed podpisaniem protokołu podmiot kontrolowany może, w terminie 7 dni od dnia przedstawienia mu go do podpisu, złożyć pisemne zastrzeżenia do tego protokołu. 6. W razie zgłoszenia zastrzeżeń osoba prowadząca czynności kontrolne dokonuje ich analizy i w razie potrzeby podejmuje dodatkowe czynności kontrolne, a w przypadku stwierdzenia zasadności zastrzeżeń zmienia lub uzupełnia odpowiednią część protokołu w formie aneksu do protokołu. 7. W razie nieuwzględnienia zastrzeżeń w całości lub w części osoba prowadząca czynności kontrolne informuje podmiot kontrolowany na piśmie. 8. O odmowie podpisania protokołu osoba prowadząca czynności kontrolne czyni w protokole wzmiankę zawierającą datę jej dokonania. 9. Protokół w postaci papierowej sporządza się w dwóch egzemplarzach, z których jeden pozostawia się podmiotowi kontrolowanemu, a w przypadku protokołu sporządzonego w postaci elektronicznej doręcza się go podmiotowi kontrolowanemu. Art. 6zr. 1. Jeżeli na podstawie informacji zgromadzonych w protokole kontroli organ do spraw podmiotów krytycznych uzna, że mogło dojść do naruszenia przepisów ustawy przez podmiot kontrolowany, przekazuje zalecenia pokontrolne dotyczące usunięcia nieprawidłowości. 2. Od zaleceń pokontrolnych nie przysługują środki odwoławcze. 3. Podmiot kontrolowany, w wyznaczonym terminie, informuje organ do spraw podmiotów krytycznych o sposobie wykonania zaleceń.";
Art. 22	Sankcje		

	Państwa członkowskie ustanawiają przepisy dotyczące sankcji mających zastosowanie w przypadku naruszeń przepisów krajowych przyjętych na podstawie niniejszej dyrektywy i podejmują wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia ich wykonywania. Przewidziane sankcje muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o tych przepisach i środkach do dnia 17 października 2024 r., a także powiadamiają ją niezwłocznie o wszelkich późniejszych zmianach, które ich dotyczą.	T	Art. 1 pkt 8	Art. 6zs. 1. Karze pieniężnej podlega podmiot krytyczny, który: 1) nie przeprowadza systematycznej ceny ryzyka, o której mowa w art. 6z ust. 1 pkt 1; 2) nie wdraża rozwiązań organizacyjno-technicznych, o których mowa w art. 6z ust. 1 pkt 2; 3) nie prowadzi dokumentacji, o której mowa w art. 6za ust. 1; 4) nie wykonuje obowiązku, o których mowa w art. 6zb ust. 1 pkt 1; 5) nie wykonuje obowiązku, o których mowa w art. 6zb ust. 1 pkt 4; 6) nie przeprowadza audytu; 7) nie wyznacza osoby do kontaktów; 8) uniemożliwia lub utrudnia wykonywanie kontroli; 9) nie wykonał w wyznaczonym terminie zaleceń pokontrolnych 10) nie wdrożył środków ochrony infrastruktury krytycznej, o których mowa w art. 6l ust. 1 pkt 2; 11) nie opracował dokumentacji ochrony infrastruktury krytycznej, o której mowa w art. 6m ust. 1. 2. Wysokość kary pieniężnej, o której mowa w: 1) ust. 1 pkt 1, wynosi do 100 000 zł; 2) ust. 1 pkt 2, wynosi do 150 000 zł; 3) ust. 1 pkt 3, wynosi do 50 000 zł; 4) ust. 1 pkt 4, wynosi do 15 000 zł za każdy stwierdzony przypadek zaniechania obsługi incydentu; 5) ust. 1 pkt 5, wynosi do 20 000 zł za każdy stwierdzony przypadek niezgłoszenia incydentu istotnego; 6) ust. 1 pkt 6, wynosi do 200 000 zł; 7) ust. 1 pkt 7, wynosi do 15 000 zł; 8) ust. 1 pkt 8, wynosi do 50 000 zł; 9) ust. 1 pkt 9, wynosi do 200 000 zł; 10) ust. 1 pkt 10, wynosi do 150 000 zł; 11) ust. 1 pkt 11, wynosi do 50 000 zł. 3. Jeżeli w wyniku kontroli organ właściwy do spraw podmiotów krytycznych stwierdzi, że podmiot krytyczny uporczywie narusza przepisy ustawy, powodując:

				1) bezpośrednie i poważne zagrożenie dla obronności, bezpieczeństwa państwa, bezpieczeństwa i porządku publicznego lub życia i zdrowia ludzi, 2) zagrożenie wywołania poważnej szkody majątkowej lub poważnych utrudnień w świadczeniu usług kluczowych - organ do spraw podmiotów krytycznych nakłada karę w wysokości do 1 000 000 zł. Art. 6zt. 1. Kary pieniężne, o których mowa w art. 6zs, nakładają, w drodze decyzji, właściwe organy do spraw podmiotów krytycznych. 2. Wpływy z tytułu kar pieniężnych, o których mowa w art. 6zs: 1) w 50% przychód Funduszu Cyberbezpieczeństwa, o którym mowa w art. 2 ustawy z dnia 2 grudnia 2021 r. o szczególnych zasadach wynagradzania osób realizujących zadania z zakresu cyberbezpieczeństwa, w zakresie maksymalnej kwoty prognozowanych kosztów związanych z przyznaniem świadczenia teleinformatycznego, o którym mowa w art. 5 tej ustawy; 2) w 50 % przychód Państwowego Funduszu Ochrony Ludności, o którym mowa w art. 119 ustawy o ochronie ludności i obronie cywilnej.";
Art. 23	Wykonywanie przekazanych uprawnień			
	1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule. 2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 5 ust. 1, powierza się Komisji na okres pięciu lat od dnia 16 stycznia 2023 r. 3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 5 ust. 1, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej lub w późniejszym terminie określonym w tej decyzji. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych. 4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa.	N		W zakresie kompetencji Komisji

	5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie. 6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 5 ust. 1 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.			
Art. 24	Procedura komitetowa			
	1. Komisję wspomaga komitet. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011. 2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.	N		
Art. 25	Sprawozdawczość i przegląd			
	Do dnia 17 lipca 2027 r. Komisja składa Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie, w którym ocenia, w jakim zakresie każde państwo członkowskie przyjęło środki niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Komisja dokonuje okresowego przeglądu funkcjonowania niniejszej dyrektywy i składa Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie na ten temat. Sprawozdanie to zawiera w szczególności ocenę wartości dodanej niniejszej dyrektywy, jej wpływ na zapewnienie odporności podmiotów krytycznych, oraz ocenę konieczności zmiany załącznika do niniejszej dyrektywy. Komisja składa pierwsze takie sprawozdanie do dnia 17 czerwca 2029 r. W celu składania sprawozdań na podstawie niniejszego artykułu Komisja uwzględnia odpowiednie dokumenty Grupy ds. Odporności Podmiotów Krytycznych.	N		W zakresie kompetencji Komisji
Art. 26	Transpozycja			

	1. Państwa członkowskie przyjmują i publikują do dnia 17 października 2024 r. przepisy niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Niezwłocznie powiadamiają o tym Komisję. Państwa członkowskie stosują te przepisy od dnia 18 października 2024 r. 2. Przyjęte przez państwa członkowskie przepisy, o których mowa w ust. 1, zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Sposób dokonywania takiego odniesienia określany jest przez państwa członkowskie.	T		Termin wejścia w życie tych regulacji będzie określony na dzień wejścia w życie projektowanej ustawy.
Art. 27	Uchylenie dyrektywy 2008/114/WE			
	Dyrektywa 2008/114/WE traci moc ze skutkiem od dnia 18 października 2024 r. Odesłania do uchylonej dyrektywy odczytuje się jako odesłania do niniejszej dyrektywy.	T	Art. 1 pkt 3 lit. d	„d) uchyla się pkt 2a”
Art. 28	Wejście w życie			
	Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.	T	Art. 23	Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.
Art. 29	Adresaci			
	Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.			Przepis nie ma charakteru normatywnego, określa adresatów dyrektywy